

Dziennik Urzędowy L 205

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
1 sierpnia 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 752/2008 z dnia 31 lipca 2008 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw.....	1
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 753/2008 z dnia 31 lipca 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1299/2007 w sprawie uznawania grup producentów chmielu	3
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 754/2008 z dnia 31 lipca 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 318/2007 ustanawiające warunki dotyczące zdrowia zwierząt dla przywozu niektórych rodzajów ptaków do Wspólnoty i warunki kwarantanny dotyczące takiego przywozu ⁽¹⁾	6
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 755/2008 z dnia 31 lipca 2008 r. zmieniające załącznik II do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽¹⁾	10
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 756/2008 z dnia 31 lipca 2008 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 sierpnia 2008 r.	13
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 757/2008 z dnia 31 lipca 2008 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1109/2007, na rok gospodarczy 2007/2008	16
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 758/2008 z dnia 31 lipca 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 711/2008 ustalające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonego bez dalszego przetwarzania	18

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 759/2008 z dnia 31 lipca 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 712/2008 ustalające refundacje wywozowe do syropu i niektórych innych produktów cukrowniczych wywożonych bez dalszego przetwarzania	20
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 760/2008 z dnia 31 lipca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zezwoleń na stosowanie kazeiny i kazeinianów w wyrobie serów	22
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 761/2008 z dnia 31 lipca 2008 r. zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	26

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Rady 2008/72/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona (Wersja skodyfikowana) ⁽¹⁾	28
--	-----------

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2008/628/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kirgiską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej	40
Protokół do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kirgiską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej	42

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

Komisja

2008/629/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 12 czerwca 2008 r. zmieniająca decyzję 2005/56/WE ustanawiająca Agencję Wykonawczą ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego do zarządzania działaniami Wspólnoty w obszarze edukacji, kultury i sektora audiowizualnego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003..... 47

2008/630/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie środków stosowanych w stanach zagrożenia, mających zastosowanie do skorupiaków przywożonych z Bangladeszu i przeznaczonych do spożycia przez ludzi (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 3698) ⁽¹⁾..... 49

2008/631/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 29 lipca 2008 r. zmieniająca decyzję 2006/805/WE w odniesieniu do niektórych regionów państw członkowskich, wymienionych w załączniku, oraz rozszerzająca zakres stosowania tej decyzji (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 3964) ⁽¹⁾ 51

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Wspólne stanowisko Rady 2008/632/WPZiB z dnia 31 lipca 2008 r. zmieniające wspólne stanowisko 2004/161/WPZiB odnawiające środki ograniczające w odniesieniu do Zimbabwe 53

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do decyzji Komisji 2007/371/WE z dnia 29 maja 2007 r. zmieniającej decyzje 84/247/EWG i 84/419/EWG w odniesieniu do ksiąg zarodowych dla ras z gatunku bydła (Dz.U. L 140 z 1.6.2007).... 55
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 169/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. wyłączającego podobszary ICES 27 i 28.2 z niektórych ograniczeń nakładu połowowego oraz z obowiązków dotyczących zapisu danych za rok 2008, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1098/2007 ustanawiającym wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów (Dz.U. L 51 z 26.2.2008) 55

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 752/2008

z dnia 31 lipca 2008 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 sierpnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 510/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 590/2008 (Dz.U. L 163 z 24.6.2008, s. 24).

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	29,6
	TR	74,2
	XS	27,8
	ZZ	43,9
0707 00 05	TR	106,2
	ZZ	106,2
0709 90 70	TR	98,3
	ZZ	98,3
0805 50 10	AR	83,1
	US	47,0
	UY	69,9
	ZA	87,7
	ZZ	71,9
0806 10 10	CL	60,6
	EG	134,7
	IL	145,6
	MK	76,7
	TR	157,0
	ZZ	114,9
0808 10 80	AR	100,7
	BR	102,2
	CL	107,2
	CN	82,9
	NZ	121,6
	US	100,6
	ZA	91,1
	ZZ	100,9
0808 20 50	AR	70,7
	CL	82,0
	TR	155,9
	ZA	99,6
	ZZ	102,1
0809 20 95	CA	344,6
	TR	417,9
	US	570,5
	ZZ	444,3
0809 30	TR	160,6
	ZZ	160,6
0809 40 05	BA	74,5
	IL	117,7
	TR	111,4
	XS	62,1
	ZZ	91,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 753/2008**z dnia 31 lipca 2008 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1299/2007 w sprawie uznawania grup producentów chmielu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ⁽¹⁾ ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku), w szczególności jego art. 127 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1952/2005 z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków chmielu ⁽²⁾ należy uchylić z dniem 1 lipca 2008 r. na mocy art. 201 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku).
- (2) Niektóre postanowienia dotyczące grup producentów ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 1952/2005 nie zostały włączone do rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku. Aby umożliwić kontynuację właściwego funkcjonowania sektora chmielu, należy włączyć wspomniane przepisy do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1299/2007 z dnia 6 listopada 2007 r. w sprawie uznawania grup producentów chmielu ⁽³⁾.
- (3) W artykule 122 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku określono ogólne warunki uznawania organizacji producentów przez państwa członkowskie. Konieczne jest dokładniejsze określenie tych warunków w odniesieniu do sektora chmielu. W celu zapewnienia jasności należy nadal stosować termin „grupy producentów” w tym sektorze.
- (4) W celu uniknięcia dyskryminacji pomiędzy producentami oraz zapewnienia jedności i skuteczności podjętych działań należy dla całej Wspólnoty ustalić warunki, jakie muszą spełnić grupy producentów, aby uzyskać uznanie przez państwa członkowskie. Aby osiągnąć skuteczną koncentrację podaży, należy w szczególności zapewnić rentowną wielkość grupy oraz wprowadzenie całej produkcji producentów na rynek, bezpośrednio przez grupę albo przez producentów, według wspólnych zasad.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1299/2007.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1299/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Państwo członkowskie, na którego terytorium grupa producentów ma swoją siedzibę jest upoważnione do uznawania organizacji producentów, zwanych dalej »grupami producentów«, zgodnie z art. 122 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ^(*).

2. Państwa członkowskie uznają grupy producentów, które zgłaszają wniosek o uznanie i spełniają następujące warunki ogólne:

a) posiadają osobowość prawną lub mają, w świetle ustawodawstwa krajowego, wystarczającą zdolność prawną do wykonywania praw i obowiązków;

b) stosują wspólne zasady produkcji oraz pierwszego etapu wprowadzania do obrotu w rozumieniu akapitu drugiego;

c) ich statut zawiera zobowiązania w odniesieniu do producentów zrzeszonych w grupach do:

(i) przestrzegania wspólnych zasad produkcji oraz decyzji dotyczących odmian, które należy uprawiać;

(ii) wprowadzenia na rynek całej produkcji za pośrednictwem grupy;

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 510/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Dz.U. L 314 z 30.11.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 289 z 7.11.2007, s. 4.

- d) udokumentują rentowność działalności gospodarczej;
- e) wykluczają ze strefy swojego działania wszelką dyskryminację pomiędzy producentami lub grupami we Wspólnocie, w szczególności na tle narodowości lub miejsca prowadzenia działalności;
- f) zapewniają prawo przystąpienia do grupy, w sposób wolny od dyskryminacji, każdemu producentowi, który podejmuje się przestrzegania statutu;
- g) ich statut zawiera postanowienia mające na celu zapewnienie, że członkowie pragnący wystąpić z grupy, mogą to zrobić, jeżeli ich członkostwo trwało przynajmniej trzy lata oraz pod warunkiem, że zawiadomią grupę o zamiarze wystąpienia z niej przynajmniej jeden rok przed wystąpieniem, bez uszczerbku dla krajowych przepisów ustawowych lub wykonawczych mających na celu ochronę, w określonych przypadkach, grupy lub jej wierzycieli przed konsekwencjami finansowymi, które mogłyby powstać w następstwie wystąpienia z grupy lub przeszkodzić w wystąpieniu z niej danego członka w roku budżetowym;
- h) ich statut zawiera obowiązek prowadzenia odrębnych ksiąg handlowych dla działalności stanowiących podstawę ich uznania;
- i) nie posiadają pozycji dominującej we Wspólnocie.
- a) zastąpić obowiązek wprowadzania do obrotu całej swojej produkcji przez grupę producentów, przewidziany w ust. 2 lit. c) ppkt (ii), obowiązkiem wprowadzenia do obrotu zgodnie z ogólnymi zasadami zawartymi w statucie, w celu zapewnienia grupie producentów prawa do monitorowania poziomu cen sprzedaży podlegających zatwierdzeniu przez grupę; w przypadku ich niezatwierdzenia grupa zobowiązana jest do odkupienia danego chmielu po wyższej cenie;
- b) wprowadzić do obrotu, za pośrednictwem innej grupy producentów wybranej przez ich własną grupę, produkty, które ze względu na ich właściwości nie są objęte z góry działalnością handlową tej grupy.
5. Wspólne zasady, o których mowa w ust. 2 lit. b) oraz lit. c) ppkt (i) ustanawia się w formie pisemnej. Obejmują one co najmniej:
- a) w zakresie produkcji:
- (i) postanowienia dotyczące stosowania jednej lub kilku określonych odmian podczas odnawiania plantacji lub tworzenia nowych plantacji;
- (ii) postanowienia dotyczące przestrzegania niektórych metod uprawy i ochrony roślin;
- (iii) postanowienia dotyczące zbioru, suszenia oraz, w razie potrzeby, przygotowania do wprowadzenia do obrotu;

Pierwszy etap wprowadzania do obrotu oznacza sprzedaż chmielu przez samego producenta lub, w przypadku grupy producentów, sprzedaż chmielu przez jej członków podmiotom prowadzącym sprzedaż hurtową lub sektorom przemysłu wykorzystującym chmiel.

3. Zobowiązanie przewidziane w ust. 2 lit. c) nie ma zastosowania do produktów, na które producenci zawarli umowy sprzedaży przed przystąpieniem do grup producentów, pod warunkiem że grupy te zostały o tym poinformowane i zatwierdziły je.

4. W drodze odstępstwa od ust. 2 lit. c) ppkt (ii), jeżeli grupa producentów na to zezwoli oraz na warunkach przez nią określonych, producenci należący do grupy mogą:

- b) w zakresie wprowadzania do obrotu, zwłaszcza gdy dotyczy to koncentracji i warunków podaży:
- (i) ogólne postanowienia regulujące sprzedaż prowadzoną przez grupę;
- (ii) postanowienia dotyczące ilości, które poszczególni producenci mogą sprzedawać sami, i zasady regulujące taką sprzedaż.

(*) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.;

2) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

Artykuł 2

„2. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, państwo członkowskie może na swój wniosek uzyskać zgodę na uznanie grupy, której powierzchnie zgłoszone do ewidencji obejmują mniej niż 60 hektarów, jeśli położone są one w uznanym regionie produkcyjnym obejmującym mniej niż 100 hektarów.”.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 754/2008

z dnia 31 lipca 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 318/2007 ustanawiające warunki dotyczące zdrowia zwierząt dla przywozu niektórych rodzajów ptaków do Wspólnoty i warunki kwarantanny dotyczące takiego przywozu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 3 akapit drugi i art. 10 ust. 4 akapit pierwszy,uwzględniając dyrektywę Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiającą wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG⁽²⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 1 tiret czwarte,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 318/2007⁽³⁾ ustanowiono warunki dotyczące zdrowia zwierząt dla przywozu niektórych rodzajów ptaków innych niż drób do Wspólnoty i warunki kwarantanny mające zastosowanie do tych ptaków po przywozie.
- (2) W załączniku V do powyższego rozporządzenia określono wykaz miejsc i stacji kwarantanny zatwierdzonych

przez właściwe organy państw członkowskich dla celów przywozu niektórych rodzajów ptaków innych niż drób.

- (3) Cypr, Węgry, Włochy, Austria, Portugalia i Zjednoczone Królestwo przeprowadziły przegląd swoich zatwierdzonych miejsc i stacji kwarantanny oraz przesłały Komisji ich zaktualizowany wykaz. Wykaz zatwierdzonych miejsc i stacji kwarantanny określony w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 318/2007 powinien zatem zostać odpowiednio zmieniony.
- (4) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 318/2007.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik V do rozporządzenia (WE) nr 318/2007 zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 352).

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2007/265/WE (Dz.U. L 114 z 1.5.2007, s. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 84 z 24.3.2007, s. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 607/2008 (Dz.U. L 166 z 27.6.2008, s. 18).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK V

WYKAZ ZATWIERDZONYCH MIEJSC I STACJI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 6 UST. 1

KOD ISO KRAJU	NAZWA KRAJU	NUMER IDENTYFIKACYJNY MIEJSCA LUB STACJI KWARANTANNY
AT	AUSTRIA	AT OP Q1
AT	AUSTRIA	AT-KO-Q1
AT	AUSTRIA	AT-3-KO-Q2
AT	AUSTRIA	AT-3-ME-Q1
AT	AUSTRIA	AT-3-HO-Q-1
AT	AUSTRIA	AT3-KR-Q1
AT	AUSTRIA	AT-4-KI-Q1
AT	AUSTRIA	AT-4-VB-Q1
AT	AUSTRIA	AT 6 10 Q 1
AT	AUSTRIA	AT 6 04 Q 1
BE	BELGIA	BE VQ 1003
BE	BELGIA	BE VQ 1010
BE	BELGIA	BE VQ 1011
BE	BELGIA	BE VQ 1012
BE	BELGIA	BE VQ 1013
BE	BELGIA	BE VQ 1016
BE	BELGIA	BE VQ 1017
BE	BELGIA	BE VQ 3001
BE	BELGIA	BE VQ 3008
BE	BELGIA	BE VQ 3014
BE	BELGIA	BE VQ 3015
BE	BELGIA	BE VQ 4009
BE	BELGIA	BE VQ 4017
BE	BELGIA	BE VQ 7015
CZ	REPUBLIKA CZESKA	21750016
CZ	REPUBLIKA CZESKA	21750027
CZ	REPUBLIKA CZESKA	21750050
CZ	REPUBLIKA CZESKA	61750009
DE	NIEMCY	BB-1
DE	NIEMCY	BW-1
DE	NIEMCY	BY-1
DE	NIEMCY	BY-2

KOD ISO KRAJU	NAZWA KRAJU	NUMER IDENTYFIKACYJNY MIEJSCA LUB STACJI KWARANTANNY
DE	NIEMCY	BY-3
DE	NIEMCY	BY-4
DE	NIEMCY	HE-1
DE	NIEMCY	HE-2
DE	NIEMCY	NI-1
DE	NIEMCY	NI-2
DE	NIEMCY	NI-3
DE	NIEMCY	NW-1
DE	NIEMCY	NW-2
DE	NIEMCY	NW-3
DE	NIEMCY	NW-4
DE	NIEMCY	NW-5
DE	NIEMCY	NW-6
DE	NIEMCY	NW-7
DE	NIEMCY	NW-8
DE	NIEMCY	RP-1
DE	NIEMCY	SN-1
DE	NIEMCY	SN-2
DE	NIEMCY	TH-1
DE	NIEMCY	TH-2
ES	HISZPANIA	ES/01/02/05
ES	HISZPANIA	ES/05/02/12
ES	HISZPANIA	ES/05/03/13
ES	HISZPANIA	ES/09/02/10
ES	HISZPANIA	ES/17/02/07
ES	HISZPANIA	ES/04/03/11
ES	HISZPANIA	ES/04/03/14
ES	HISZPANIA	ES/09/03/15
ES	HISZPANIA	ES/09/06/18
ES	HISZPANIA	ES/10/07/20
FR	FRANCJA	38.193.01
GR	GRECJA	GR.1
GR	GRECJA	GR.2
IE	IRLANDIA	IRL-HBQ-1-2003 Unit A
IT	WŁOCHY	003AL707

KOD ISO KRAJU	NAZWA KRAJU	NUMER IDENTYFIKACYJNY MIEJSCA LUB STACJI KWARANTANNY
IT	WŁOCHY	305/B/743
IT	WŁOCHY	132BG603
IT	WŁOCHY	170BG601
IT	WŁOCHY	233BG601
IT	WŁOCHY	068CR003
IT	WŁOCHY	006FR601
IT	WŁOCHY	054LCO22
IT	WŁOCHY	I – 19/ME/01
IT	WŁOCHY	119RM013
IT	WŁOCHY	006TS139
IT	WŁOCHY	133VA023
IT	WŁOCHY	015RM168
MT	MALTA	BQ 001
NL	NIDERLANDY	NL-13000
NL	NIDERLANDY	NL-13001
NL	NIDERLANDY	NL-13002
NL	NIDERLANDY	NL-13003
NL	NIDERLANDY	NL-13004
NL	NIDERLANDY	NL-13005
NL	NIDERLANDY	NL-13006
NL	NIDERLANDY	NL-13007
NL	NIDERLANDY	NL-13008
NL	NIDERLANDY	NL-13009
NL	NIDERLANDY	NL-13010
PL	POLSKA	14084501
PT	PORTUGALIA	05 01 CQA
PT	PORTUGALIA	01 02 CQA
PT	PORTUGALIA	03 01 CQAR
PT	PORTUGALIA	05 07 CQAA
UK	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO	21/07/01
UK	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO	21/07/02
UK	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO	01/08/01
UK	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO	21/08/01"

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 755/2008

z dnia 31 lipca 2008 r.

zmieniające załącznik II do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11 lit. c) ppkt (ii),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 2 ust. 3 dyrektywy 2005/36/WE przewiduje, że jeżeli w odniesieniu do danego zawodu regulowanego obowiązują inne szczególne przepisy bezpośrednio dotyczące uznawania kwalifikacji zawodowych, odpowiadających im przepisów dyrektywy 2005/36/WE nie stosuje się. Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy 2005/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie wzajemnego uznawania świadectw marynarzy wydawanych przez państwa członkowskie oraz zmieniającej dyrektywę 2001/25/WE ⁽²⁾ przewiduje automatyczne uznawanie świadectw marynarzy wydanych przez państwa członkowskie zgodnie z wymogami określonymi w dyrektywie 2001/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie minimalnego poziomu wykształcenia marynarzy ⁽³⁾. Dyrektywa 2005/36/WE nie powinna zatem mieć zastosowania do uznawania kwalifikacji marynarzy pracujących na pokładzie statków wchodzących w zakres dyrektywy 2001/25/WE.

(2) Republika Czeska, Dania, Niemcy, Włochy, Rumunia i Niderlandy przedłożyły uzasadnione wnioski dotyczące usunięcia swoich zawodów morskich wchodzących w zakres dyrektywy 2001/25/WE z pkt 3 lit. a) załącznika II do dyrektywy 2005/36/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1430/2007 (Dz.U. L 320 z 6.12.2007, s. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 160.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 18.5.2001, s. 17. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/45/WE (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 160).

(3) Republika Czeska, Dania, Niemcy, Włochy i Rumunia poprosiły o usunięcie wszystkich zawodów i związanych z nimi opisów kształcenia wymienionych dla ich krajów w pkt 3 lit. a) załącznika II do dyrektywy 2005/36/WE. Niderlandy poprosiły o usunięcie dwóch zawodów: „pierwszy oficer jednostki żeglugi przybrzeżnej (ze szkoleniem uzupełniającym) (stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling))” i „dyplomowany motorzysta statku morskiego (diploma motordrijver)” oraz związanego z nimi opisu kształcenia z pkt 3 lit. a) załącznika II do dyrektywy 2005/36/WE.

(4) Zjednoczone Królestwo przedłożyło uzasadniony wniosek dotyczący usunięcia swoich zawodów morskich wchodzących w zakres dyrektywy 2001/25/WE z pkt 5 załącznika II do dyrektywy 2005/36/WE.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2005/36/WE.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Uznawania Kwalifikacji Zawodowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik II do dyrektywy 2005/36/WE otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Charlie McCREEVY

Członek Komisji

_____

ZAŁĄCZNIK

W załączniku II do dyrektywy 2005/36/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) punkt 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Transport morski

Szkolenie przygotowujące do zawodu:

na Łotwie:

- oficer elektryk okrętowy (kuģu elektromehānīķis),
- mechanik chłodniczy (kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists),

w Niderlandach:

- operator systemu VTS (VTS-functionaris),

których szkolenie obejmuje:

— na Łotwie:

(i) w przypadku oficera elektryka okrętowego (kuģu elektromehānīķis):

1. Osoba, która ukończyła 18 lat.
2. Wymagane co najmniej 12 lat i 6 miesięcy nauki, w tym co najmniej 9 lat kształcenia podstawowego i co najmniej 3 lata kształcenia zawodowego. Dodatkowo wymagana jest służba na morzu trwająca co najmniej 6 miesięcy w charakterze elektryka okrętowego lub pomocnika inżyniera elektryka na statkach o mocy silnika powyżej 750 kW. Kształcenie zawodowe zakończone specjalnym egzaminem przeprowadzonym przez właściwy organ, zgodnie z programem szkolenia zatwierdzonym przez Ministerstwo Transportu;

(ii) w przypadku mechanika chłodniczego (kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists):

1. Osoba, która ukończyła 18 lat.
2. Wymagane co najmniej 13 lat nauki, w tym co najmniej 9 lat kształcenia podstawowego i co najmniej 3 lata kształcenia zawodowego. Dodatkowo wymagana jest służba na morzu w charakterze pomocnika inżyniera urządzeń chłodniczych trwająca co najmniej 12 miesięcy. Kształcenie zawodowe zakończone specjalnym egzaminem przeprowadzonym przez właściwy organ, zgodnie z programem szkolenia zatwierdzonym przez Ministerstwo Transportu;

— w Niderlandach:

Wymagane co najmniej 15 lat nauki, w tym co najmniej 3 lata kształcenia w instytucji wyższego szkolnictwa zawodowego (HBO) lub średniego szkolnictwa zawodowego (MBO), a następnie ukończenie krajowych lub regionalnych kursów specjalistycznych, obejmujących co najmniej 12-tygodniowe szkolenia teoretyczne, w każdym przypadku zakończone egzaminem.”;

2) w pkt 5 wprowadza się następujące zmiany:

skreśla się tiret dziesiąte, jedenaste, dwunaste, trzynaste i czternaste.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 756/2008**z dnia 31 lipca 2008 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 sierpnia 2008 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust.1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należność celna przywozowa na produkty oznaczone kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 [pszenica zwyczajna wysokiej jakości], 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy do siewu, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty w przywozie, powiększonej o 55 %, minus cena importowa cif stosowana wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej określonej na podstawie Nomenklatury Scalonej.
- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe cif ustana-

wiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.

- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, ceną do obliczania należności przywozowej produktów oznaczonych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena cif w przywozie ustalona w sposób określony w art. 4 wspomnianego rozporządzenia.
- (4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 1 sierpnia 2008 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń.
- (5) W związku z tym zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 608/2008 z dnia 26 czerwca 2008 r. w sprawie czasowego zawieszenia cła przywozowego na niektóre zboża w odniesieniu do roku gospodarczego 2008/2009 ⁽³⁾, zawieszają się stosowanie niektórych należności ustanowionych niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 sierpnia 2008 r. należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia na podstawie czynników określonych w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 sierpnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju

Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 510/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1816/2005 (Dz.U. L 292 z 8.11.2005, s. 5).

⁽³⁾ Dz.U. L 166 z 27.6.2008, s. 19.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 1 sierpnia 2008 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywozowa ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00 ⁽²⁾
	średniej jakości	0,00 ⁽²⁾
	niskiej jakości	0,00 ⁽²⁾
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00 ⁽²⁾
1002 00 00	ŻYTO	0,00 ⁽²⁾
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	0,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽³⁾	0,00 ⁽²⁾
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	0,00 ⁽²⁾

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 608/2008 zawieszona jest stosowanie tej należności.

⁽³⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

16.7.2008-30.7.2008

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszemica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszemica twarda wysokiej jakości	Pszemica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszemica twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	218,19	148,57	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	272,91	262,91	242,91	130,27
Premia za Zatokę	—	8,62	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	15,65	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 42,42 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 42,44 EUR/t

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 757/2008**z dnia 31 lipca 2008 r.****zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1109/2007, na rok gospodarczy 2007/2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008 zostały ustalone rozporządze-

niem Komisji (WE) nr 1109/2007 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 688/2008 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1109/2007 w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 514/2008 (Dz.U. L 150 z 10.6.2008, s. 7).

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 28.9.2007, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 192 z 19.7.2008, s. 49.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 95 mające zastosowanie od dnia 1 sierpnia 2008 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	21,79	5,41
1701 11 90 ⁽¹⁾	21,79	10,69
1701 12 10 ⁽¹⁾	21,79	5,22
1701 12 90 ⁽¹⁾	21,79	10,21
1701 91 00 ⁽²⁾	23,89	13,68
1701 99 10 ⁽²⁾	23,89	8,77
1701 99 90 ⁽²⁾	23,89	8,77
1702 90 95 ⁽³⁾	0,24	0,40

⁽¹⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt III rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

⁽³⁾ Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 758/2008**z dnia 31 lipca 2008 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 711/2008 ustalające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonego bez dalszego przetwarzania**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Refundacje wywozowe do produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 318/2006 ustalono od dnia 25 lipca 2008 r. rozporządzeniem Komisji (WE) nr 711/2008 ⁽²⁾.
- (2) W świetle dodatkowych informacji uzyskanych przez Komisję, związanych w szczególności ze zmianą

stosunku cen na rynku wewnętrznym do cen na rynku światowym, należy dostosować obowiązujące obecnie refundacje wywozowe.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 711/2008,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 711/2008 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 197 z 25.7.2008, s. 30.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym mające zastosowanie od dnia 1 sierpnia 2008 r.

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	16,82 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	16,82 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	16,82 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	16,82 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1829
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	18,29
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	18,29
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	18,29
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1829

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00 — Wszystkie miejsca przeznaczenia, z wyjątkiem następujących:

- a) krajów trzecich: Andory, Liechtensteinu, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii (*), Czarnogóry, Albanii oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii;
- b) terytoriów państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- c) terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltaru.

(*) W tym Kosowo, zgodnie z rezolucją 1244 Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 10 czerwca 1999 r.

⁽¹⁾ Kwota ta ma zastosowanie w odniesieniu do cukru surowego z uzyskiem wynoszącym 92 %. W przypadku gdy uzysk wywożonego cukru surowego ma wartość inną niż 92 %, w odniesieniu do każdej przedmiotowej operacji wywozu należy mającą zastosowanie kwotę refundacji przemnożyć przez współczynnik przeliczeniowy, który otrzymuje się przez podzielenie uzysku wywożonego cukru surowego, obliczonego zgodnie z przepisami pkt III ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przez 92.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 759/2008**z dnia 31 lipca 2008 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 712/2008 ustalające refundacje wywozowe do syropu i niektórych innych produktów cukrowniczych wywożonych bez dalszego przetwarzania**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Refundacje wywozowe do produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. c), d) i g) rozporządzenia (WE) nr 318/2006 ustalono od dnia 25 lipca 2008 r. rozporządzeniem Komisji (WE) nr 712/2008 ⁽²⁾.
- (2) W świetle dodatkowych informacji uzyskanych przez Komisję, związanych w szczególności ze zmianą

stosunku cen na rynku wewnętrznym do cen na rynku światowym, należy dostosować obowiązujące obecnie refundacje wywozowe.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 712/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 712/2008 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 197 z 25.7.2008, s. 32.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym obowiązujące od dnia 1 sierpnia 2008 r.

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	18,29
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	18,29
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1829
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	18,29
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1829
1702 90 95 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1829
1702 90 95 9900	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1829 ⁽¹⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	18,29
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1829

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00 — Wszystkie miejsca przeznaczenia, z wyjątkiem następujących:

- a) krajów trzecich: Andory, Liechtensteinu, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii (*), Czarnogóry, Albanii oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii;
- b) terytoriów państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- c) terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltaru.

(*) W tym Kosowo, zgodnie z rezolucją 1244 Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 10 czerwca 1999 r.

(¹) Kwota podstawowa nie ma zastosowania do produktu określonego w pkt 2 Załącznika do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3513/92 (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, s. 12).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 760/2008**z dnia 31 lipca 2008 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007
w odniesieniu do zezwoleń na stosowanie kazeiny i kazeinianów w wyrobie serów**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

odstępstw omawiane zezwolenia powinny być wydawane na określony czas.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 121 lit. i), art. 192 i 194 w powiązaniu z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2204/90 z dnia 24 lipca 1990 r. ustanawiające dodatkowe ogólne zasady wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do sera ⁽²⁾ zostało uchylone rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 z dniem 1 lipca 2008 r.

(2) Przepisy zawarte w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2204/90, dotyczące wymiany informacji oraz kontroli i środków administracyjnych, nie zostały uwzględnione w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007. Na mocy art. 192 i 194 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przepisy te należy włączyć do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1547/2006 z dnia 13 października 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2204/90 ⁽³⁾.

(3) W celu zachowania jasności i ze względów praktycznych rozporządzenie (WE) nr 1547/2006 należy uchylić i zastąpić nowym rozporządzeniem.

(4) Artykuł 119 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że stosowanie kazeiny i kazeinianów w wyrobie sera podlega wymogowi uzyskania uprzedniego zezwolenia. Należy ustanowić szczegółowe zasady wydawania takich zezwoleń, przy uwzględnieniu wymogów dotyczących kontroli w przedsiębiorstwach. W celu ułatwienia stosowania i monitorowania

(5) Artykuł 121 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że maksymalne zawartości procentowe kazeiny i kazeinianów dodawanych do sera muszą być ustalone na podstawie obiektywnych kryteriów ustanowionych z uwzględnieniem wymogów technologicznych. Wspomniane zawartości procentowe należy ustalić na poziomie Wspólnoty na podstawie posiadanej wiedzy. W celu ułatwienia kontroli służących zapewnieniu zgodności z tym przepisem należy ustalić raczej całkowite zawartości procentowe niż zawartości procentowe dla poszczególnych produktów bez uszczerbku dla bardziej wymagających norm krajowych.

(6) Przy stosowaniu kazeiny i/lub kazeinianów w serach należy przestrzegać norm międzynarodowych, w szczególności dotyczących stosunku ilości białek serwatkowych do ilości kazeiny ⁽⁴⁾.

(7) Należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące kontroli i kar, przy uwzględnieniu struktury branżowej. Wysokość kary należy określić w przypadku ponownego wprowadzenia dopłat na mocy art. 100 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

(8) Bez uszczerbku dla wszelkich krajowych kar, jeśli stosowanie kazeiny i kazeinianów w wyrobie serów odbywa się bez zezwolenia, w przypadku gdy kwota dopłaty została ustalona zgodnie z art. 100 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, należy nałożyć karę określoną na podstawie – z jednej strony – wartości kazeiny i kazeinianów oraz – z drugiej strony – wartości odpowiadającej im ilości odtuszczonego mleka w proszku, w celu zneutralizowania przynajmniej korzyści ekonomicznych wynikających z ich stosowania bez zezwolenia. Wysokości kary nie należy ustalać dopóki dopłaty do produkcji kazeiny i kazeinianów nie są wypłacane.

(9) Artykuł 204 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że rozporządzenie to stosuje się od dnia 1 lipca 2008 r. w odniesieniu do sektora mleka i przetworów mlecznych, z wyjątkiem przepisów zawartych w części II tytułu I rozdział III. Rozporządzenie to uchyla rozporządzenie (EWG) nr 2204/90 ze wspomnianą datą. Niniejsze rozporządzenie powinno być zatem stosowane od dnia 1 lipca 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 510/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61)

⁽²⁾ Dz.U. L 201 z 31.7.1990, s. 7. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2583/2001 (Dz.U. L 345 z 29.12.2001, s. 6).

⁽³⁾ Dz.U. L 286 z 17.10.2006, s. 8.

⁽⁴⁾ Kodeks Żywnościowy, ogólna norma dotycząca sera (CODEX STAN A-6, zmiana w 2006 r.).

- (10) W celu umożliwienia przystosowania się sektora do stosowania nowych maksymalnych zawartości procentowych oraz do poszerzenia zakresu stosowania tych zawartości w odniesieniu do innych serów należy ustanowić odstępstwo na okres sześciu miesięcy.
- (11) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Zezwolenia, o których mowa w art. 119 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, są wydawane na okres 12 miesięcy na wniosek zainteresowanych przedsiębiorstw, z zastrzeżeniem uprzedniego złożenia pisemnego zobowiązania do zaakceptowania i przestrzegania przepisów art. 3 niniejszego rozporządzenia.
2. Zezwolenia są wydawane wraz z numerem seryjnym każdego przedsiębiorstwa lub, w razie konieczności, każdej jednostki produkcyjnej.
3. Zezwolenia mogą dotyczyć jednego rodzaju sera lub jego kilku rodzajów, zgodnie z wnioskiem złożonym przez zainteresowane przedsiębiorstwo.

Artykuł 2

1. Maksymalna zawartość procentowa, o której mowa w art. 121 lit. i) pkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, do stosowania w produktach objętych kodem CN 0406, wynosi 10 %. Wartość ta ma zastosowanie do masy sera produkowanego przez przedsiębiorstwo lub jednostkę produkcyjną w okresie sześciu miesięcy.

W przypadku serów z dodatkiem kazeiny lub kazeinianów nie należy przekraczać stosunku ilości białek serwatkowych do ilości kazeiny w mleku oraz należy przestrzegać przepisy prawa krajowego dotyczące stosowania kazeiny i kazeinianów, obowiązujące w kraju produkcji.

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 do dnia 31 grudnia 2008 r. maksymalna zawartość procentowa, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy, wynosi 5 % w przypadku:

- a) sera przetworzonego (sera topionego) objętego kodem CN 0406 30;
- b) przetworzonego sera tartego objętego kodem CN ex 0406 20, produkowanego w procesie ciągłym, bez dodatku już wyprodukowanego sera przetworzonego;
- c) przetworzonego sera proszkowanego objętego kodem CN ex 0406 20, produkowanego w procesie ciągłym, bez dodatku już wyprodukowanego sera przetworzonego.

Artykuł 3

1. Przedsiębiorstwo:
  - a) zgłasza właściwemu organowi ilości i rodzaje produkowanego sera oraz ilości kazeiny i kazeinianów zawartych w różnych produktach;
  - b) prowadzi ewidencję zapasów umożliwiającą weryfikację ilości i rodzajów produkowanego sera, ilości zakupionej i/lub wyprodukowanej kazeiny oraz ilości zakupionych i/lub wyprodukowanych kazeinianów oraz ich przeznaczenia i/lub zużycowania.
2. Ewidencja zapasów, o której mowa w ust. 1 lit. b), zawiera informacje dotyczące pochodzenia, składu oraz ilości surowców zastosowanych do wyrobu serów. Państwa członkowskie mogą wymagać pobierania próbek w celu sprawdzenia tych informacji. Państwa członkowskie gwarantują, że informacje uzyskiwane od przedsiębiorstw są traktowane jako poufne.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie zapewniają zgodność z niniejszym rozporządzeniem w szczególności poprzez następujące administracyjne i fizyczne czynności weryfikacyjne:
  - a) częste, niezapowiedziane kontrole na miejscu w celu skonfrontowania ewidencji zapasów – z jednej strony – oraz odpowiednich dokumentów handlowych i zapasów faktycznie posiadanych – z drugiej strony; kontrole te dotyczą reprezentatywnej liczby zgłoszeń, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a);
  - b) kontrole wrywkowe w przedsiębiorstwach, które zajmują się produkcją sera i którym nie udzielono zezwolenia.
2. Każde przedsiębiorstwo, któremu udzielono zezwolenia, jest kontrolowane co najmniej raz w roku.

Artykuł 5

Państwa członkowskie prowadzą ewidencję dotyczącą

- a) liczby zezwoleń udzielonych i/lub cofniętych;
- b) ilości kazeiny i kazeinianów, zgłoszonych w ramach tych zezwoleń oraz ilości wyprodukowanego sera;
- c) przypadków, w których kazeina i/lub kazeiniany zostały zastosowane bez zezwolenia lub bez przestrzegania ustalonych wartości procentowych, przy czym należy podać informacje na temat ilości kazeiny i kazeinianów zastosowanych bez zezwolenia.

Artykuł 6

1. Bez uszczerbku dla kar ustanowionych przez zainteresowane państwa członkowskie zastosowanie kazeiny i kazeinianów bez zezwolenia podlega karze. Wysokość kary jest określana w przypadku ponownego wprowadzenia dopłat na mocy art. 100 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
2. Kwoty pobrane zgodnie z ust. 1 uznaje się za dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 883/2006 ⁽¹⁾ i deklaruje Komisji zgodnie z art. 5 tego rozporządzenia.

Artykuł 7

1. Rozporządzenie (WE) nr 1547/2006 traci moc.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 lipca 2008 r.

Jednakże zezwolenia wydane zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1574/2006 pozostają w mocy do dnia utraty ważności.

2. Odniesienia do uchylonego rozporządzenia oraz do art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2204/90 traktowane są jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i są odczytywane zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w załączniku.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2008 r. Jednakże art. 2 ust. 1 stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 1547/2006	Rozporządzenie (EWG) nr 2204/90	Niniejsze rozporządzenie
Artykuły 1 i 2	Artykuł 3 ust. 1 lit. a) i b) Artykuł 3 ust. 1 lit. c)	Artykuły 1 i 2 Artykuł 3 ust. 1 Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 3 ust. 1		Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 3 ust. 2		Artykuł 4 ust. 2
Artykuł 3 ust. 3		Artykuł 5 lit. c)
Artykuł 4 ust. 1		Artykuł 6
Artykuł 4 ust. 2		—
Artykuł 5		Art. 5 lit. a) i b)
Artykuł 6		—
—		Artykuł 7
Artykuł 7		Artykuł 8
Załącznik I		—
Załącznik II		—
Załącznik III		—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 761/2008**z dnia 31 lipca 2008 r.****zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 lit. a) oraz ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stawki refundacji stosowane od dnia 25 lipca 2008 r. do produktów wymienionych w Załączniku, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu, zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 716/2008 ⁽²⁾.
- (2) Z zastosowania reguł i kryteriów zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 716/2008 do informacji

posiadanych przez Komisję wynika, iż obecnie stosowane stawki refundacji wywozowych powinny zostać zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji określone w rozporządzeniu (WE) nr 716/2008 zostają zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Heinz ZOUREK

Dyrektor Generalny ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, str. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 197 z 25.7.2008, str. 52.

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od dnia 1 sierpnia 2008 r. do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

Kod CN	Opis	Stawka refundacji na 100 kg (w EUR)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
1701 99 10	Cukier biały	18,29	18,29

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu:

- krajów trzecich: Andory, Liechtensteinu, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii (*), Czarnogóry, Albanii oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II protokołu 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej;
- terytoriów państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltaru.

(*) W tym Kosowo, zgodnie z rezolucją 1244 Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 10 czerwca 1999 r.

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2008/72/WE

z dnia 15 lipca 2008 r.

w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Wersja skodyfikowana)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 92/33/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona ⁽²⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽³⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinna zostać skodyfikowana.
- (2) Produkcja warzyw zajmuje istotne miejsce w rolnictwie Wspólnoty.
- (3) Uzyskanie zadowalających efektów w uprawie warzyw zależy w dużej mierze nie tylko od jakości i dobrego stanu zdrowotności nasion, w sprawie których została już wydana dyrektywa Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw ⁽⁴⁾, ale zależy także od stosowania odpowiedniego materiału nasadzeniowego.
- (4) Stosowane w różnych państwach członkowskich odmienne sposoby postępowania z materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw prawdopodobnie stwarzają bariery handlowe, a zatem utrudniają swobodny przepływ tych produktów we Wspólnocie.
- (5) Ujednolicone warunki na poziomie wspólnotowym powinny gwarantować otrzymywanie przez nabywców w całej Wspólnocie zdrowego i dobrej jakości materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw.
- (6) Jeśli odnosi się to do stanu zdrowotności roślin, takie ujednolicone warunki muszą być zgodne z przepisami

dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽⁵⁾.

- (7) Bez uszczerbku dla przepisów dotyczących stanu zdrowotności roślin zawartych w dyrektywie 2000/29/WE, nie jest właściwe stosowanie zasad wspólnotowych w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw, jeśli wykazane jest, że produkty takie są przeznaczone na wywóz do państw trzecich, ponieważ zasady mające zastosowanie w takim przypadku mogą być odmienne od tych zawartych w niniejszej dyrektywie.
- (8) Określenie stanu zdrowotności i norm jakości dla każdego rodzaju i gatunku warzyw wymaga długotrwałych i szczegółowych rozważań technicznych i naukowych. W tym celu powinna zostać ustanowiona stosowna procedura.
- (9) Początkowo dostawcy materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw są odpowiedzialni za zagwarantowanie spełniania przez oferowane przez nich produkty warunków ustanowionych w niniejszej dyrektywie.
- (10) Właściwe władze państw członkowskich powinny gwarantować, poprzez przeprowadzanie kontroli i inspekcji, iż dostawcy spełniają te warunki.
- (11) Powinny zostać wprowadzone wspólnotowe działania kontrolne, aby zagwarantować jednolite stosowanie we wszystkich państwach członkowskich norm ustanowionych w niniejszej dyrektywie.
- (12) W interesie nabywców materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw leży zapewnienie, aby znana była nazwa odmiany, a jej tożsamość zapewniona.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 11 marca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 10.6.1992, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2007/699/WE (Dz.U. L 284 z 30.10.2007, s. 33).

⁽³⁾ Zob. załącznik III część A.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 33. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/124/WE (Dz.U. L 339 z 6.12.2006, s. 12).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2008/64/WE (Dz.U. L 168 z 28.6.2008, s. 31).

- (13) W tym celu, powinien zostać przyjęty przepis, o ile jest to możliwe, dotyczący stosowania zasad dotyczących aspektów odmianowych odnoszących się do obrotu nasionami warzyw.
- (14) W celu zagwarantowania tożsamości oraz zagwarantowania prawidłowego obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw, powinny zostać ustanowione zasady wspólnotowe dotyczące separacji partii i oznakowywania. Stosowane etykiety powinny zawierać szczegółowe informacje niezbędne zarówno dla inspekcji urzędowej, jak i dla użytkowników.
- (15) W okresie, w którym występują czasowe trudności w uzyskiwaniu dostaw, może zostać dopuszczony do obrotu materiał rozmnożeniowy i siewny spełniający mniej surowe wymagania niż te zawarte w niniejszej dyrektywie.
- (16) Należy wprowadzić zakaz nakładania przez państwa członkowskie nowych warunków lub ograniczeń w sprawie obrotu, innych niż te ustanowione w niniejszej dyrektywie, w przypadku rodzajów i gatunków wymienionych w załączniku II, dla których zostaną sporządzone odpowiednie wykazy.
- (17) Powinny zostać przyjęte przepisy dotyczące dopuszczenia do obrotu we Wspólnocie materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw produkowanego w państwach trzecich, pod warunkiem że materiał ten zawsze spełnia te same warunki, co materiał rozmnożeniowy i siewny warzyw produkowany we Wspólnocie i spełniający zasady wspólnotowe.
- (18) W celu ujednoczenia stosowanych w różnych państwach członkowskich technicznych metod badania oraz w celu dokonania porównań pomiędzy materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym oraz warzywami produkowanymi we Wspólnocie i tym materiałem produkowanym w państwach trzecich, powinny być prowadzone badania, w celu sprawdzenia zgodności takich produktów z wymaganiami niniejszej dyrektywy.
- (19) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾.
- (20) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku III część B,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie dla materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw, oprócz nasion, będącego przedmiotem obrotu we Wspólnocie.

2. Artykuły 2–20 oraz art. 23 stosuje się w stosunku do rodzajów, gatunków i ich mieszańców wymienionych w załączniku II.

Podkładki i inne części roślin należących do innych rodzajów, gatunków albo ich mieszańców także podlegają przepisom zawartym w tych artykułach, jeśli materiał jednego ze wspomnianych rodzajów lub gatunków, lub ich mieszańców, jest lub ma być na nich zaszczepiony.

3. Zmiany do wykazu rodzajów i gatunków w załączniku II są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 3.

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania dla materiału rozmnożeniowego lub nasadzeniowego przeznaczonego na wywóz do państw trzecich, jeśli zamiar ten został właściwie zidentyfikowany, a materiał jest dostatecznie odizolowany, nie naruszając przepisów dotyczących stanu zdrowotności ustanowionych w dyrektywie 2000/29/WE.

Przepisy wykonawcze do akapitu pierwszego, w szczególności w odniesieniu do identyfikacji i izolacji, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

Artykuł 3

Dla celów niniejszej dyrektywy, stosuje się następujące definicje:

a) „materiał rozmnożeniowy” oznacza części roślin lub cały materiał roślinny, włączając podkładki, przeznaczone do rozmnażania i produkcji warzyw;

b) „materiał nasadzeniowy” oznacza całe rośliny i części roślin, włączając, dla roślin zaszczepionych, składniki zaszczepione, przeznaczone do zasadzenia do produkcji warzyw;

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

- c) „dostawca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną zajmującą się profesjonalnie co najmniej jedną z następujących działalności w odniesieniu do materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw: reprodukcją, produkcją, przechowywaniem i/lub poddawaniem zabiegom oraz obrotem;
- d) „obróć” oznacza posiadanie na sprzedaż lub na składzie, wystawianie lub oferowanie na sprzedaż, sprzedaż i/lub dostarczanie do innych osób, niezależnie od formy, materiału rozmnożeniowego lub nasadzeniowego;
- e) „odpowiedzialny urzędowy organ” oznacza:
- (i) wyłączną i centralną władzę, ustanowioną lub wyznaczoną przez państwo członkowskie pod nadzorem rządu krajowego i odpowiedzialną za kwestie dotyczące jakości;
- (ii) jakąkolwiek władzę państwową ustanowioną:

— albo na poziomie krajowym,

— albo na poziomie regionalnym, pod nadzorem władz krajowych w granicach ustanowionych przez ustawodawstwo krajowe danego państwa członkowskiego.

Organy określone w ppkt (i) i (ii) mogą, zgodnie z ich ustawodawstwem krajowym, powierzyć zadania ustanowione w niniejszej dyrektywie, na ich odpowiedzialność i pod ich nadzorem, jakiegokolwiek osobie prawnej prawa publicznego lub prywatnego, której na mocy urzędowo zatwierdzonego statutu zostało powierzony wykonywanie wyłącznie specjalnych funkcji publicznych, pod warunkiem że taka osoba i jej przedstawiciele nie są prywatnie zainteresowani wynikami prowadzenia takich działań.

Państwa członkowskie gwarantują ścisłą współpracę między organami określonymi w ppkt (i), a tymi określonymi w ppkt (ii).

Ponadto zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 może zostać zatwierdzona każda inna osoba prawna ustanowiona w imieniu jakiegokolwiek organu zgodnie z ppkt (i) i (ii), działająca z upoważnienia i pod nadzorem takiego organu, pod warunkiem że taka osoba nie jest prywatnie zainteresowana wynikami prowadzenia takich działań.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ich odpowiedzialnych organach urzędowych. Komisja informuje o tym inne państwa członkowskie;

- f) „działania urzędowe” oznaczają działania podjęte przez odpowiedzialny organ urzędowy;

- g) „urzędowa inspekcja” oznacza inspekcję przeprowadzaną przez odpowiedzialny organ urzędowy;

- h) „urzędowa deklaracja” oznacza deklarację odpowiedzialnego organu urzędowego lub deklarację wydaną na jego odpowiedzialność;

- i) „partia” oznacza liczbę jednostek pojedynczego towaru, możliwą do zidentyfikowania ze względu na jednorodność jego składników i pochodzenie;

- j) „laboratorium” oznacza podmiot prawa publicznego lub prywatnego przeprowadzający analizy i odpowiednie diagnozy umożliwiające producentowi kontrolowanie jakości produkcji.

Artykuł 4

Zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 3 w załączniku I, ustanawia się wykaz dla każdego rodzaju i gatunku w związku z załącznikiem II oraz dla podkladek z innych rodzajów i gatunków, jeśli materiał z tych rodzajów lub gatunków jest lub ma być na nich zaszczerpiony, z uwzględnieniem warunków dotyczących zdrowotności roślin, ustanowionych w dyrektywie 2000/29/WE i mających zastosowanie dla danych rodzajów i/lub gatunków. Wykaz ten wskazuje ponadto:

- a) warunki, jakie muszą być spełnione przez materiał nasadzeniowy warzyw, w szczególności te odnoszące się do jakości i czystości uprawy oraz, gdzie stosowne, cech odmianowych. Warunki te dodaje się w załączniku I część A;
- b) warunki, jakie muszą być spełnione przez materiał rozmnożeniowy, w szczególności te odnoszące się do stosowanego systemu rozmnażania, czystości uprawy rosnącej oraz, gdzie stosowne, cech odmianowych. Warunki te są wymienione w załączniku I część B.

Artykuł 5

1. Państwa członkowskie zapewniają, że dostawcy podejmą wszelkie niezbędne działania dla zagwarantowania zgodności z normami ustalonymi w niniejszej dyrektywie we wszystkich fazach produkcji i obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw.

2. Dla celów ust. 1 wspomniani dostawcy przeprowadzają sami kontrole lub zlecają przeprowadzenie przez akredytowanego dostawcę lub odpowiedzialne organy urzędowe kontroli opartych na następujących zasadach:

- zidentyfikowanie momentów krytycznych w ich procesie produkcyjnym na podstawie stosowanych metod produkcji,
- ustalenie i stosowanie metod monitorowania i kontroli momentów krytycznych określonych w pierwszym tiret,
- pobranie prób do analiz przeprowadzanych w laboratorium akredytowanym przez odpowiedzialny organ urzędowy w celu sprawdzenia zgodności z normami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie,
- przechowywanie pisemnych danych lub danych zarejestrowanych w sposób nieusuwalny, określonych w pierwszym, drugim i trzecim tiret, oraz danych dotyczących produkcji i obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym; dane te mają być do dyspozycji odpowiedzialnego organu urzędowego. Dokumenty te i dane mają być przechowywane przez okres co najmniej jednego roku.

Jednakże w stosunku do dostawców, których działalność w związku z tym jest ograniczona jedynie do dystrybucji materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw, produkowanego i pakowanego w miejscach innych niż ich własne, wymagane jest jedynie przechowywanie danych pisemnych lub danych zarejestrowanych w sposób nieusuwalny, dotyczących kupna i sprzedaży i/lub dostarczania takich produktów.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do dostawców, których działalność w związku z tym jest ograniczona do dostarczania niewielkich ilości materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw dla nieprofesjonalnych odbiorców finalnych.

3. Jeśli wynik ich własnych kontroli lub jakiegokolwiek informacji będące w dyspozycji dostawców określonych w ust. 1 ujawnią obecność jednego lub większej liczby organizmów szkodliwych określonych w dyrektywie 2000/29/WE lub organizmów szkodliwych w ilościach większych niż te dopuszczone w normach wymienionych w odnośnych wykazach ustanowionych na podstawie art. 4 niniejszej dyrektywy, to dostawcy niezwłocznie powiadamiają o tym odpowiedzialny urząd oraz podejmują działania wskazane przez ten urząd lub każde inne działanie konieczne do obniżenia zagrożenia rozprzestrzenienia takich organizmów szkodliwych. Dostawca zachowuje rejestry wszystkich wystąpień organizmów szkodliwych w jego obiektach oraz informacje o wszelkich działaniach podjętych w związku z takimi wystąpieniami.

4. Szczegółowe zasady stosowania ust. 2 akapit drugi przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

Artykuł 6

1. Odpowiedzialny organ urzędowy akredytuje dostawców zaraz po sprawdzeniu, że ich metody produkcji i obiekty speł-

niają wymagania niniejszej dyrektywy w odniesieniu do charakteru prowadzonej przez nich działalności. Akredytacja musi być odnawiana, jeśli dostawca decyduje się na prowadzenie działalności innej niż ta, na którą otrzymał on akredytację uprzednio.

2. Odpowiedzialny organ urzędowy akredytuje laboratoria zaraz po sprawdzeniu, że laboratoria te, ich metody i obiekty spełniają te wymagania niniejszej dyrektywy, które mają być ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2, w odniesieniu do charakteru prowadzonej przez nie działalności analitycznej. Akredytacja musi być odnawiana, jeśli laboratorium decyduje się na prowadzenie działalności innej niż ta, na którą otrzymało ono akredytację uprzednio.

3. Odpowiedzialny organ urzędowy podejmuje wszelkie niezbędne działania, jeśli przestają być spełniane wymagania określone w ust. 1 i 2. W tym celu organ ten zwraca szczególną uwagę na wnioski z każdej kontroli przeprowadzanej zgodnie z art. 7.

4. Nadzór i monitorowanie dostawców, obiektów i laboratoriów jest przeprowadzany regularnie przez odpowiedzialny organ urzędowy lub na odpowiedzialność odpowiedzialnego organu urzędowego, który ma w każdej chwili swobodny dostęp do każdej części obiektów, w celu zagwarantowania zgodności z wymaganiami niniejszej dyrektywy. Przyjmuje się niezbędne przepisy wykonawcze dotyczące nadzoru i monitorowania, zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

Jeśli podczas prowadzenia takiego nadzoru i monitorowania zostanie ujawnione, że nie są spełniane wymagania niniejszej dyrektywy, to odpowiedzialny organ urzędowy podejmuje odpowiednie działania.

Artykuł 7

1. Eksperci Komisji mogą, we współpracy z odpowiedzialnymi organami urzędowymi państw członkowskich, przeprowadzić kontrole na miejscu, o ile jest to konieczne, w celu zagwarantowania jednolitego stosowania przepisów niniejszej dyrektywy, w szczególności w celu sprawdzenia, czy dostawcy rzeczywiście spełniają wymagania niniejszej dyrektywy. Państwo członkowskie, na którego terytorium przeprowadzana jest kontrola, służy ekspertom wszelką niezbędną pomocą w wypełnianiu ich obowiązków. Komisja informuje państwa członkowskie o wyniku kontroli.

2. Szczegółowe zasady stosowania przepisów ust. 1 przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

Artykuł 8

1. Materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw może być wprowadzany do obrotu tylko przez akredytowanych dostawców oraz pod warunkiem że spełniają oni wymagania ustanowione w wykazie określonym w art. 4.

2. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2000/29/WE przepisy ust. 1 nie mają zastosowania dla materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw przeznaczonego do:

- a) doświadczeń lub celów naukowych; lub
  - b) pracy selekcyjnej; lub
  - c) środków mających na celu ochronę różnorodności genetycznej.
3. Szczegółowe zasady stosowania przepisów ust. 2 lit. a), b) i c) przyjmuje się jako niezbędne zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

Artykuł 9

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 2 materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw, należący do rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku II, a także wymieniony w dyrektywie 2002/55/WE, nie jest przedmiotem obrotu we Wspólnocie, chyba że należy do odmiany dopuszczonej do obrotu zgodnie z przepisami tej dyrektywy.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 2 oraz ust. 3 niniejszego artykułu materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw, należący do rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku II, ale który nie jest objęty dyrektywą 2002/55/WE, nie jest przedmiotem obrotu we Wspólnocie, chyba że należy do odmiany urzędowo dopuszczonej do obrotu w co najmniej jednym państwie członkowskim.

Przepisy podane w art. 4, i 5 oraz art. 9 ust. 3 dyrektywy 2002/55/WE stosuje się dla warunków dla dopuszczenia do obrotu.

Artykuł 3 ust. 2 i 4, art. 6, 7, 8, 9 ust. 1, 2 i 4 oraz art. 10–15 tej dyrektywy mają zastosowanie *mutatis mutandis* po wprowadzeniu niezbędnych zmian do procedur i formalności dla dopuszczenia do obrotu i utrzymywania produkcji.

Wyniki nieurzędowych badań i praktyczne informacje uzyskane w trakcie uprawy mogą być brane pod uwagę w każdym przypadku.

3. Odmiany urzędowo dopuszczone zgodnie z ust. 2, zostają wprowadzone do Wspólnego katalogu odmian gatunków

warzyw określonych w art. 17 dyrektywy 2002/55/WE. Artykuł 16 ust. 2, art. 17, 18 i 19 tej dyrektywy stosuje się *mutatis mutandis* po dokonaniu niezbędnych zmian.

Artykuł 10

1. Podczas uprawy oraz podczas przerywania lub usuwania materiału rodzicielskiego, materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw jest utrzymywany w osobnych partiach.

2. Jeśli materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw o różnym pochodzeniu jest umieszczany razem lub jest mieszany podczas pakowania, składowania, transportu lub dostarczania, dostawca zachowuje rejestry zawierające następujące dane: skład partii i pochodzenie poszczególnych składników.

3. Państwa członkowskie gwarantują zgodność z wymaganiami ust. 1 i 2 poprzez przeprowadzanie urzędowych inspekcji.

Artykuł 11

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 10 ust. 2, materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw jest przedmiotem obrotu tylko w formie dostatecznie jednorodnych partii oraz jeśli partie te zostały uznane za spełniające przepisy niniejszej dyrektywy, a także są zaopatrzone w dokument sporządzony przez dostawcę zgodnie z warunkami podanymi w wykazie ustanowionym w art. 4. Jeśli na takim dokumencie znajduje się urzędowa deklaracja, to jest ona wyraźnie oddzielona od wszystkich innych zawartości dokumentu.

W wykazie określonym w art. 4, ustanawia się wymagania dotyczące etykietowania i/lub plombowania oraz pakowania materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw.

2. W przypadku dostawy materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw przez detalistę do nieprofesjonalnego odbiorcy finalnego, wymagania dotyczące etykietowania mogą zostać ograniczone do odpowiednich informacji o produkcji.

Artykuł 12

1. Państwa członkowskie mogą zwolnić:

- a) od stosowania przepisów art. 11 drobnych producentów, których cała produkcja i sprzedaż materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw jest przeznaczona do ostatecznego użytku przez osoby na rynku lokalnym, które nie zajmują się profesjonalną produkcją roślinną („obróbka lokalna”);

b) od kontroli i urzędowych inspekcji, o których mowa w art. 18, lokalny obrót materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw produkowanym przez takie osoby zwolnione od tych obowiązków.

2. Przepisy wykonawcze odnoszące się do innych wymagań dotyczących zwolnień określonych w ust. 1, w szczególności w zakresie pojęć „drobni producenci” i „rynek lokalny” oraz odnoszące się do procedur, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

Artykuł 13

W wypadku czasowych trudności w dostarczaniu materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw, spełniającego wymagania niniejszej dyrektywy, mogą zostać przyjęte środki, zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2, dotyczące obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw spełniającym mniej surowe wymagania, bez uszczerbku dla przepisów dotyczących zdrowotności roślin ustanowionych w dyrektywie 2000/29/WE.

Artykuł 14

1. Obrót materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw, który spełnia wymagania i warunki niniejszej dyrektywy, nie podlega żadnym ograniczeniom z uwagi na osobę dostawcy, zdrowotność roślin, podłoże uprawowe i przeprowadzone inspekcje, z wyjątkiem tych ustanowionych w niniejszej dyrektywie.

2. Obrót materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw, którego odmiana znajduje się we Wspólnym katalogu odmian gatunków warzyw, nie podlega żadnym ograniczeniom z uwagi na odmianę, z wyjątkiem tych ustanowionych w niniejszej dyrektywie lub odnoszących się do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 15

W zakresie produktów określonych w załączniku II państwa członkowskie powstrzymują się od nakładania bardziej surowych warunków lub ograniczeń handlowych, z wyjątkiem warunków ustanowionych w wykazach zgodnie z art. 4 lub, w przypadku ich braku, tych istniejących w dniu 28 kwietnia 1992 r.

Artykuł 16

1. Zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 określa się, czy materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw, produkowany w państwie trzecim i spełniający te same warunki odnoszące się do obowiązków dostawcy, tożsamości, cech, zdrowotności roślin, podłoża uprawowego, opakowania, przeprowadzonych inspekcji, oznaczania i plombowania, jest równoważny pod każdym z tych względów materiałowi rozmnożeniowemu i nasadzeniowemu warzyw produkowa-

nemu we Wspólnocie i spełnia wymagania i warunki niniejszej dyrektywy.

2. W oczekiwaniu na decyzję określoną w ust. 1 państwa członkowskie mogą, w terminie do dnia 31 grudnia 2012 r. oraz bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2000/29/WE, stosować w stosunku do przywozu materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego warzyw z państw trzecich warunki co najmniej równoważne tym podanym tymczasowo lub trwale w wykazach określonych w art. 4 niniejszej dyrektywy. W przypadku gdy warunki takie nie są ustanowione w tych wykazach, to warunki przywozu muszą być co najmniej równoważne tym mającym zastosowanie do produkcji w odpowiednim państwie członkowskim.

Zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 termin określony w akapicie pierwszym niniejszego ustępu może, dla różnych państw trzecich, zostać odroczone aż do podjęcia decyzji określonej w ust. 1 niniejszego artykułu.

Materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw przywożony przez państwo członkowskie zgodnie z decyzją podjętą przez to państwo członkowskie stosownie do akapitu pierwszego, nie podlega żadnym ograniczeniom handlowym w innych państwach członkowskich ze względu na kwestie określone w ust. 1.

Artykuł 17

Państwa członkowskie gwarantują, że podczas produkcji i obrotu prowadzona jest urzędowa inspekcja, poprzez pobieranie próbek materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego, w celu sprawdzenia zgodności z wymaganiami i warunkami niniejszej dyrektywy.

Artykuł 18

Szczegółowe procedury wykonawcze dla przeprowadzania kontroli przewidzianych w art. 5 oraz dla urzędowej inspekcji przewidzianej w art. 10 i 17, włączając metody pobierania prób, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

Artykuł 19

1. Jeśli podczas prowadzenia nadzoru i monitorowania przewidzianych w art. 6 ust. 4, urzędowej inspekcji przewidzianej w art. 17 lub doświadczeń przewidzianych w art. 20 zostanie stwierdzone, że materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw nie spełnia wymagań niniejszej dyrektywy, to odpowiedzialny organ urzędowy państwa członkowskiego podejmuje odpowiednie środki w celu zagwarantowania, że materiał ten będzie spełniał przepisy niniejszej dyrektywy lub, jeśli nie jest to możliwe, zakazuje obrotu takim materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw w obrębie Wspólnoty.

2. Jeśli zostanie stwierdzone, że materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw wprowadzany do obrotu przez prywatnego dostawcę nie spełnia wymagań i warunków niniejszej dyrektywy, to odnośne państwo członkowskie gwarantuje, że podejmowane są właściwe środki w stosunku do takiego dostawcy. Jeśli dostawca posiada zakaz obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym warzyw, to państwo członkowskie powiadamia o tym Komisję i właściwe władze krajowe w państwie członkowskim.

3. Jakiegokolwiek działania podjęte na mocy ust. 2 zostają cofnięte, gdy tylko zostanie ustalone z odpowiednią pewnością, że materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw przeznaczony do obrotu przez takiego dostawcę będzie w przyszłości spełniał wymagania i warunki niniejszej dyrektywy.

Artykuł 20

1. Doświadczenia lub, w miarę potrzeby, testy, przeprowadza się w państwach członkowskich na próbkach w celu sprawdzenia, czy materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin warzywnych spełnia wymogi i warunki niniejszej dyrektywy, włączając te odnoszące się do zdrowia roślin. Komisja może organizować próbne inspekcje przeprowadzane przez przedstawicieli państw członkowskich i Komisji.

2. Wspólnotowe doświadczenia i testy porównawcze przeprowadza się we Wspólnocie dla kontroli granicznej próbek materiału rozmnożeniowego i nasadzeniowego roślin warzywnych wprowadzanego do obrotu zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, niezależnie od tego, czy są one obowiązujące czy uznaniowe, oraz podczas pobierania próbek. Testy porównawcze i próby mogą obejmować, co następuje:

— materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin warzywnych produkowany w państwach trzecich,

— materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin warzywnych nadający się dla rolnictwa ekologicznego,

— materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin warzywnych wprowadzany do obrotu w związku ze środkami mającymi na celu ochronę różnorodności genetycznej.

3. Powyższe testy porównawcze i próby stosuje się w celu zharmonizowania technicznych metod certyfikacji oraz w celu sprawdzenia, czy zostały spełnione warunki, którym musi odpowiadać materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy roślin warzywnych.

4. Zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 podejmuje się niezbędne ustalenia dotyczące przeprowadzania testów porównawczych i doświadczeń. Komisja powiadamia komitet określony w art. 21 ust. 1 o technicznych uzgodnieniach dotyczących przeprowadzania tych testów i doświadczeń oraz o ich wynikach. Jeżeli występują problemy ze zdrowiem roślin, Komisja powiadamia Stały Komitet ds. Zdrowia Roślin.

5. Wspólnota może wnieść wkład pieniężny dla przeprowadzania testów porównawczych i doświadczeń przewidzianych w ust. 2 i 3.

Wkład pieniężny nie przekracza rocznych środków wyznaczonych przez organy budżetowe.

6. Testy porównawcze i doświadczenia, na które można przeznaczyć wkład finansowy Wspólnoty oraz szczegółowe zasady dostarczania wkładu finansowego ustala się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

7. Testy porównawcze i doświadczenia przewidziane w ust. 2 i 3 mogą być przeprowadzone jedynie przez organy państwowe lub osoby prawne działające w imieniu państwa.

Artykuł 21

1. Komisję wspomaga „Stały Komitet ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa”, zwany dalej komitetem.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

Artykuł 22

Zmiany do wykazów określone w art. 4 oraz do warunków i szczegółowych zasad przyjętych w celu stosowania niniejszej dyrektywy przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

Artykuł 23

1. Państwa członkowskie gwarantują, że materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw, produkowany na ich terytoriach i przeznaczony do obrotu, spełnia wymagania niniejszej dyrektywy.

2. Jeśli podczas urzędowej inspekcji zostanie stwierdzone, że materiał rozmnożeniowy i nasadzeniowy warzyw nie może, z powodu niespełnienia warunku odnoszącego się do zdrowotności roślin, być przedmiotem obrotu, dane państwo członkowskie podejmie właściwe urzędowe środki w celu wyeliminowania jakiegokolwiek wynikającego z tego powodu zagrożenia dla zdrowotności roślin.

Artykuł 24

W odniesieniu do art. 5–11, 14, 15, 17, 19 i 23 termin stosowania dla każdego rodzaju lub gatunku w związku z załącznikiem II wyznacza się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2, jeśli sporządzony jest wykaz określony w art. 4.

Artykuł 25

Dyrektywa 92/33/EWG, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku III część A zostaje uchylona bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do

terminów przeniesienia do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku III część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku IV.

Artykuł 26

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 27

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 lipca 2008 r.

W imieniu Rady

M. BARNIER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I**Warunki, jakie mają być ustanowione zgodnie z art. 4.****CZĘŚĆ A**

Warunki, jakie musi spełnić materiał nasadzeniowy.

CZĘŚĆ B

Wykazy dla rodzajów i gatunków niewymienionych w dyrektywie 2002/55/WE, zawierające warunki, jakie musi spełnić materiał rozmnożeniowy.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz rodzajów i gatunków określonych w art. 1 ust. 2

<i>Allium cepa</i> L.	
— Grupa <i>Cepa</i>	Cebula Szalotka <i>Echalion</i>
— Grupa <i>Aggregatum</i>	Szalotka
<i>Allium fistulosum</i> L.	Cebula siedmiolatka (czosnek dęty)
<i>Allium porrum</i> L.	Por
<i>Allium sativum</i> L.	Czosnek pospolity
<i>Allium schoenoprasum</i> L.	Szczypiorek
<i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm.	Trybuła ogrodowa
<i>Apium graveolens</i> L.	Seler naciowy Seler korzeniowy
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Szparag
<i>Beta vulgaris</i> L.	Burak ćwikłowy Burak liściowy
<i>Brassica oleracea</i> L.	Jarmuż Kalafior Brokuł Kapusta brukselska Kapusta włoska Kapusta głowiasta biała Kapusta głowiasta czerwona Kalarepa
<i>Brassica rapa</i> L.	Kapusta pekińska Rzepa
<i>Capsicum annuum</i> L.	Papryka
<i>Cichorium endivia</i> L.	Endywia kędzierzawa Endywia eskariola
<i>Cichorium intybus</i> L.	Cykoria sałatowa Cykoria liściowa Cykoria korzeniowa
<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	Kawon (arbuz)
<i>Cucumis melo</i> L.	Melon
<i>Cucumis sativus</i> L.	Ogórek – sałatkowy Ogórek – konserwowy
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Dynia olbrzymia
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Dynia zwyczajna

<i>Cynara cardunculus</i> L.	Karczoch zwyczajny Karczoch hiszpański (kard)
<i>Daucus carota</i> L.	Marchew jadalna Marchew pastewna
<i>Foeniculum vulgare</i> Mill.	Koper włoski (fenkuł)
<i>Lactuca sativa</i> L.	Salata
<i>Lycopersicon esculentum</i> Mill.	Pomidor
<i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill	Pietruszka
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Fasola wielokwiatowa
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Fasola zwykła karłowa Fasola zwykła tyczna
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Groch siewny łuskowy – pomarszczony Groch siewny łuskowy – gładki Groch siewny cukrowy
<i>Raphanus sativus</i> L.	Rzodkiewka Rzodkiew
<i>Rheum rhabarbarum</i> L.	Rabarbar
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Skorzonera (wężymord)
<i>Solanum melongena</i> L.	Oberżyna
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Szpinak
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Roszponka warzywna
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	Bób
<i>Zea mays</i> L. (partim)	Kukurydza cukrowa Kukurydza pękająca

---

ZAŁĄCZNIK III

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian

(określone w art. 25)

Dyrektywa Rady 92/33/EWG
(Dz.U. L 157 z 10.6.1992, s. 1)

Decyzja Komisji 93/400/EWG
(Dz.U. L 177 z 21.7.1993, s. 27)

Decyzja Komisji 94/152/WE
(Dz.U. L 66 z 10.3.1994, s. 33)

Decyzja Komisji 95/25/WE
(Dz.U. L 36 z 16.2.1995, s. 34)

Decyzja Komisji 97/109/WE
(Dz.U. L 39 z 8.2.1997, s. 21)

Decyzja Komisji 1999/29/WE
(Dz.U. L 8 z 14.1.1999, s. 29)

Decyzja Komisji 2002/111/WE
(Dz.U. L 41 z 13.2.2002, s. 43)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 806/2003 Tylko załącznik II pkt 6 i załącznik III pkt 27
(Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 1)

Dyrektywa Rady 2003/61/WE Tylko art. 1 pkt 4
(Dz.U. L 165 z 3.7.2003, s. 23)

Decyzja Komisji 2005/55/WE
(Dz.U. L 22 z 26.1.2005, s. 17)

Dyrektywa Komisji 2006/124/WE Tylko art. 1 i załącznik
(Dz.U. L 339 z 6.12.2006, s. 12)

Decyzja Komisji 2007/699/WE
(Dz.U. L 284 z 30.10.2007, s. 33)

CZĘŚĆ B

Lista terminów przeniesienia do prawa krajowego i stosowania

(określonych w art. 25)

Dyrektywa	Termin przeniesienia	Data stosowania
92/33/EWG	31 grudnia 1992 r.	—
2003/61/WE	10 października 2003 r.	—
2006/124/WE	30 czerwca 2007 r.	1 lipca 2007 r. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 3 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2006/124/WE: „Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lipca 2007 r. Państwa członkowskie mogą jednak odroczyć do dnia 31 grudnia 2009 r. stosowanie przepisów dotyczących formalnego przyjęcia odmian należących do *Allium cepa* L. (gatunek zbiorowy), *Allium fistulosum* L., *Allium sativum* L., *Allium schoenoprasum* L., *Rheum rhabarbarum* L. oraz *Zea mays* L.”.

ZAŁĄCZNIK IV

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 92/33/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuły 1, 2 i 3	Artykuły 1, 2 i 3
Artykuł 4 zdanie wprowadzające	Artykuł 4 zdanie wprowadzające
Artykuł 4 ppkt i) i ii)	Artykuł 4 lit. a) i b)
Artykuły 5, 6 i 7	Artykuły 5, 6 i 7
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 8 ust. 1
Artykuł 8 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 8 ust. 2
Artykuł 8 ust. 2 akapit drugi	Artykuł 8 ust. 3
Artykuł 9 ust. 1 i 2	Artykuł 9 ust. 1 i 2
Artykuł 9 ust. 3	—
Artykuł 9 ust. 4 akapit pierwszy	Artykuł 9 ust. 3
Artykuł 9 ustę 4 akapit drugi	—
Artykuły 10 i 11	Artykuły 10 i 11
Artykuł 12 akapit pierwszy zdanie wprowadzające	Artykuł 12 ust. 1 zdanie wprowadzające
Artykuł 12 akapit pierwszy tiret pierwsze i drugie	Artykuł 12 ust. 1 lit. a) i b)
Artykuł 12 akapit drugi	Artykuł 12 ust. 2
Artykuły 13–20	Artykuły 13–20
Artykuł 21 ust. 1 i 2	Artykuł 21 ust. 1 i 2
Artykuł 21 ust. 3	Artykuł 21 ust. 4
Artykuł 22 ust. 1	—
Artykuł 22 ust. 2	Artykuł 21 ust. 3
Artykuł 23	Artykuł 22
Artykuł 24	Artykuł 23
Artykuł 25 ust. 1	—
Artykuł 25 ust. 2	Artykuł 24
—	Artykuł 25
—	Artykuł 26
Artykuł 26	Artykuł 27
Załączniki I i II	Załączniki I i II
—	Załączniki III i IV

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 25 lutego 2008 r.

w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kirgiską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej

(2008/628/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 44 ust. 2, art. 47 ust. 2 zdanie trzecie oraz art. 55, art. 57 ust. 2, art. 71, art. 80 ust. 2, art. 93, 94, 133 i 181a w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie drugie,

uwzględniając Traktat o Przystąpieniu Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

uwzględniając Akt Przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 6 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 23 października 2006 r. Rada upoważniła Komisję w imieniu Wspólnoty i jej państw członkowskich do prowadzenia negocjacji z Republiką Kirgiską w sprawie Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kirgiską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej.

- (2) Protokół powinien zostać podpisany w imieniu Wspólnot Europejskich i ich państw członkowskich, z zastrzeżeniem możliwości jego zawarcia w późniejszym terminie.

- (3) Protokół powinien być stosowany tymczasowo od dnia 1 stycznia 2007 r. w oczekiwaniu na zakończenie odpowiednich procedur wymaganych do jego formalnego zawarcia,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania w imieniu Wspólnot Europejskich oraz ich państw członkowskich Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kirgiską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem możliwości jego zawarcia w późniejszym terminie.

Tekst protokołu jest dołączony do niniejszej decyzji ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zob. s. 42 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 2

Do czasu wejścia protokołu w życie stosuje się go tymczasowo od dnia 1 stycznia 2007 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lutego 2008 r.

W imieniu Rady

A. VIZJAK

Przewodniczący

PROTOKÓŁ

do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kirgiską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA BUŁGARII,

REPUBLIKA CZESKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

REPUBLIKA WĘGIERSKA,

REPUBLIKA MALTY,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

RUMUNIA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

zwane dalej „państwami członkowskimi”, reprezentowane przez Radę Unii Europejskiej,

oraz

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA I EUROPEJSKA WSPÓLNOTA ENERGII ATOMOWEJ,

zwane dalej „Wspólnotami”, reprezentowane przez Radę Unii Europejskiej i Komisję Europejską,

z jednej strony, oraz

REPUBLIKA KIRGISKA,

z drugiej strony,

do celów niniejszego protokołu zwane dalej „Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC postanowienia Traktatu między Królestwem Belgii, Republiką Czeską, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Estońską, Irlandią, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Republiką Włoską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Portugalską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (państwami członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Bułgarii oraz Rumunią dotyczącego przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej, który podpisano w Luksemburgu, dnia 25 kwietnia 2005 r. i który jest stosowany od dnia 1 stycznia 2007 r.,

UWZGLĘDNIAJĄC nową sytuację w stosunkach między Republiką Kirgiską i Unią Europejską wynikającą z przystąpienia do UE dwóch nowych państw członkowskich, co otwiera nowe możliwości i stawia nowe wyzwania w zakresie współpracy pomiędzy Republiką Kirgiską i Unią Europejską,

BIORĄC POD UWAGĘ, że Strony pragną zapewnić osiągnięcie celów i wdrożenie zasad UPW,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Republika Bułgarii i Rumunia są stronami Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kirgiską, z drugiej strony, podpisanej w Brukseli w dniu 9 lutego 1995 r., która weszła w życie w dniu 1 lipca 1999 r. (zwanej dalej „Umową”), oraz odpowiednio przyjmują i uwzględniają, w taki sam sposób, jak inne państwa członkowskie, teksty Umowy, wspólnych deklaracji, wymian listów i deklaracji Republiki Kirgiskiej dołączonych do Aktu końcowego podpisanego w tym samym dniu oraz protokołu do Umowy z dnia 30 kwietnia 2004 r., który wszedł w życie w dniu 1 czerwca 2006 r.

Artykuł 2

Niniejszy protokół stanowi integralną część Umowy.

Artykuł 3

1. Niniejszy protokół zostaje zatwierdzony przez Wspólnoty, przez Radę Unii Europejskiej w imieniu państw członkowskich oraz przez Republikę Kirgiską, zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi.

2. Strony powiadamiają się wzajemnie o zakończeniu stosownych procedur, o których mowa w poprzednim ustępie. Dokumenty zatwierdzające zostają złożone w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej.

Artykuł 4

1. Niniejszy protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu złożenia ostatniego dokumentu zatwierdzającego.
2. Do czasu wejścia protokołu w życie stosuje się go tymczasowo ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2007 r.

Artykuł 5

1. Teksty Umowy, Aktu końcowego i wszystkich dołączonych do niej dokumentów, jak również protokół do Umowy z dnia 30 kwietnia 2004 r. sporządzono w językach bułgarskim i rumuńskim.

2. Teksty zostają załączone do niniejszego protokołu i są na równi autentyczne z tekstami w innych językach, w których sporządzono Umowę, Akt końcowy i dołączone do niej dokumenty, jak również protokół do Umowy z dnia 30 kwietnia 2004 r.

Artykuł 6

Niniejszy protokół sporządzono w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i kirgiskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

Съставено в Брюксел на единадесети юни две хиляди и осма година.

Hecho en Bruselas, el once de junio de dosmille ocho.

V Bruselu dne jedenáctého června dva tisíce osm.

Udfærdiget i Bruxelles den ellefte juni to tusind og otte.

Geschehen zu Brüssel am elften Juni zweitausendacht.

Kahe tuhande kaheksanda aasta juunikuu üheteistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις ένδεκα Ιουνίου δύο χιλιάδες οκτώ.

Done at Brussels on the eleventh day of June in the year two thousand and eight.

Fait à Bruxelles, le onze juin deux mille huit.

Fatto a Bruxelles, addì undici giugno duemilaotto.

Briselē, divtūkstoš astotā gada vienpadsmitajā jūnijā.

Priimta du tūkstančiai aštuntų metų birželio vienuoliką dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-nyolcadik év június tizenegyedik napján.

Magħmul fi Brussell, fil-ħdax-il jum ta' Ġunju tas-sena elfejn u tmienja.

Gedaan te Brussel, de elfde juni tweeduizend acht.

Sporządzono w Brukseli, dnia jedenastego czerwca dwa tysiące ósmego roku.

Feito em Bruxelas, em onze de Junho de dois mil e oito.

Înceiat la Bruxelles, la unsprezece iunie două mii opt.

V Bruseli dňa jedenásteho júna dvetisícosem.

V Bruslju, dne enajstega junija leta dva tisoč osem.

Tehty Brysselissä yhdenentoista päivänä kesäkuuta vuonna kaksituhattakahdeksan.

Som skedde i Bryssel den elfte juni tjugohundraåtta.

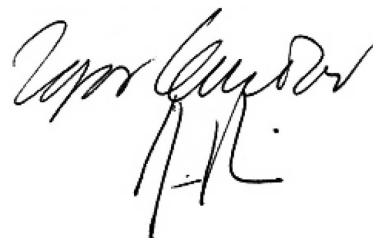
Брюссель шаарында эки миң сегизинчи жылдын он биринчи июнунда түзүлдү.

Составлено в Брюсселе одиннадцатого июня две тысячи восьмого года.

За държавите-членки
 Por los Estados miembros
 Za členské státy
 For medlemsstaterne
 Für die Mitgliedstaaten
 Liikmesriikide nimel
 Για τα κράτη μέλη
 For the Member States
 Pour les États membres
 Per gli Stati membri
 Dalīvalstu vārdā
 Valstybių narių vardu
 A tagállamok részéről
 Għall-Istati Membri
 Voor de lidstaten
 W imieniu państw członkowskich
 Pelos Estados-Membros
 Pentru statele membre
 Za členské štáty
 Za države članice
 Jäsenvaltioiden puolesta
 På medlemsstaternas vägnar
 Мүчө-Мамлекеттер Үчүн
 За Государства-Члены

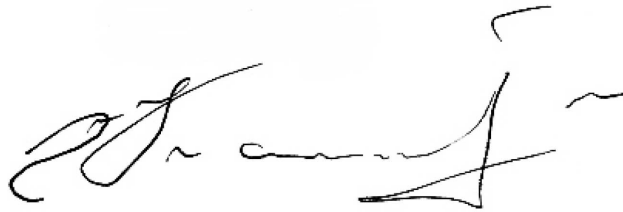

За Европейската общност
 Por las Comunidades Europeas
 Za Evropská společenství
 For De Europæiske Fællesskaber
 Für die Europäischen Gemeinschaften
 Euroopa ühenduste nimel
 Για τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες
 For the European Communities
 Pour les Communautés européennes
 Per le Comunità europee
 Eiropas Kopienų vārdā
 Europos Bendrijų vardu
 Az Európai Közösségek részéről
 Għall-Komunitajiet Ewropej
 Voor de Europese Gemeenschappen
 W imieniu Wspólnot Europejskich
 Pelas Comunidades Europeias
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvá
 Za Evropske skupnosti
 Euroopan yhteisöjen puolesta
 På Europeiska gemenskapernas vägnar
 Европалык Шериктештик Үчүн
 За Европейские Сообщества

За Киргизката република
Por la República Kirguisa
Za Kyrgyzskou Republiku
For den Kirgisiske Republik
Für die Kirgisische Republik
Kirgiisi Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία του Κιργιζιστάν
For the Kyrgyz Republic
Pour la République kirghize
Per la Repubblica del Kirghizistan
Kirgizijos Respublikos vardu
Kirgizstānas Republikas vārdā
A Kirgiz Köztársaság részéről
Ghar-Repubblika Kirgiza
Voor de Republiek Kirgizstan
W imieniu Republiki Kirgiskiej
Pela República do Quirguizistão
Pentru Republica Kârgâzstan
Za Kirgizskú republiku
Za Kirgiško Republiko
Kirgisian tasavallan puolesta
För Republiken Kirgizistan
Кыргыз Республикасы үчүн
За Кыргызскую Республику

A handwritten signature in black ink, consisting of several fluid, connected strokes. The signature is positioned below the list of names and above a horizontal line.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 12 czerwca 2008 r.

zmieniająca decyzję 2005/56/WE ustanawiającą Agencję Wykonawczą ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego do zarządzania działaniami Wspólnoty w obszarze edukacji, kultury i sektora audiowizualnego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003

(2008/629/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 z 19 grudnia 2002 r. ustanawiające statut agencji wykonawczych, którym powierza się niektóre zadania w obszarze zarządzania programami wspólnotowymi ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na podstawie art. 4 ust. 1 decyzji Komisji 2005/56/WE ⁽²⁾ Agencji Wykonawczej ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (dalej zwanej „Agencją”) powierzono zarządzanie niektórymi aspektami programów wspólnotowych w obszarze edukacji, kultury i sektora audiowizualnego, a w szczególności zarządzanie programem wsparcia europejskiego sektora audiowizualnego MEDIA 2007 (2007–2013), ustanowionym decyzją nr 1718/2006/WE Parlamentu i Rady ⁽³⁾, programem wspierającym rozwój europejskich utworów audiowizualnych MEDIA Plus – Rozwój, dystrybucja i promocja (2001–2006), ustanowionym decyzją Rady 2000/821/WE ⁽⁴⁾, oraz programem szkoleniowym dla profesjonalistów europejskiego sektora audiowizualnego MEDIA – Szkolenia (2001–2006), ustanowionym decyzją nr 163/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 27.1.2005, s. 35. Decyzja zmieniona decyzją 2007/114/WE (Dz.U. L 49 z 17.2.2007, s. 21).

⁽³⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 336 z 30.12.2000, s. 82. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem 885/2004 (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 26 z 27.1.2001, s. 1. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem 885/2004.

(2) Na mocy art. 4 ust. 3. decyzji 2005/56/WE po uzyskaniu opinii Komitetu ds. Agencji Wykonawczych Komisja może upoważnić Agencję do wykonywania kolejnych zadań tego samego rodzaju w ramach programów wspólnotowych w obszarze edukacji, kultury i sektora audiowizualnego.

(3) Mandat Agencji powinien również obejmować zarządzanie oraz finalizowanie projektów w obszarze programu szkoleniowego skierowanego do profesjonalistów europejskiego sektora audiowizualnego MEDIA II – Szkolenia (1996–2000), zatwierdzonego decyzją Rady 95/564/WE ⁽⁶⁾, oraz programu wspierającego rozwój i dystrybucję europejskich utworów audiowizualnych MEDIA II – Rozwój i dystrybucja (1996–2000), zatwierdzonego decyzją Rady 95/563/WE ⁽⁷⁾.

(4) Dlatego też decyzja 2005/56/WE musi zostać zmieniona.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Agencji Wykonawczych,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

W decyzji 2005/56/WE w art. 4 ust 1 dodaje się punkty 29 i 30 w brzmieniu:

„29) program szkoleniowy dla profesjonalistów europejskiego sektora audiowizualnego (MEDIA II – Szkolenia) (1996–2000) ustanowiony decyzją Rady 95/564/WE ^(*);

⁽⁶⁾ Dz.U. L 321 z 30.12.1995, s. 33.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 321 z 30.12.1995, s. 25.

- 30) program wspierający rozwój oraz dystrybucję europejskich utworów audiowizualnych (MEDIA II – Rozwój i dystrybucja) (1996–2000) ustanowiony decyzją Rady 95/563/WE (**).

(*) Dz.U. L 321 z 30.12.1995, s. 33.

(**) Dz.U. L 321 z 30.12.1995, s. 25.”

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji

Viviane REDING

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 24 lipca 2008 r.****w sprawie środków stosowanych w stanach zagrożenia, mających zastosowanie do skorupiaków przywożonych z Bangladeszu i przeznaczonych do spożycia przez ludzi***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 3698)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2008/630/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1 lit. b) ppkt (ii),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 ustanowiono ogólne zasady dotyczące żywności i pasz, a w szczególności bezpieczeństwa żywności i pasz, na poziomie wspólnotowym i krajowym. W rozporządzeniu tym przewidziano podjęcie środków stosowanych w stanach zagrożenia (środków nadzwyczajnych), gdy nie ma wątpliwości, że żywność przywożona z kraju trzeciego może stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub środowiska, i gdy zagrożenia tego nie można w zadowalającym stopniu ograniczyć środkami wprowadzanymi przez państwo(-a) członkowskie, którego(-ych) sprawa dotyczy.
- (2) Zgodnie z dyrektywą Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach zwierzęcych⁽²⁾ proces produkcji zwierząt i podstawowych produktów pochodzenia zwierzęcego powinien być monitorowany w celu wykrywania obecności niektórych pozostałości i substancji u zwierząt żywych, w ich odchodach, płynach ustrojowych i tkankach, a także w produktach pochodzenia zwierzęcego, paszach dla zwierząt i w wodzie pitnej.
- (3) W skorupiakach przywożonych z Bangladeszu i przeznaczonych do spożycia przez ludzi wykryto pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych i pewnych substancji niedozwolonych. Obecność tych produktów i substancji w żywności może stanowić zagrożenie dla zdrowia ludzi.
- (4) W czasie ostatniej wspólnotowej wizyty kontrolnej w Bangladeszu stwierdzono poważne braki w zakresie

systemu kontroli poziomu pozostałości u żywych zwierząt i w produktach zwierzęcych oraz brak odpowiednich możliwości laboratoryjnych w zakresie przeprowadzenia badań na obecność niektórych pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych u żywych zwierząt i w produktach zwierzęcych.

- (5) Bangladesz podjął ostatnio pewne środki w odniesieniu do tych braków w zakresie przetwarzania i badania produktów rybołówstwa.
- (6) Ponieważ środki te nie są wystarczające, w odniesieniu do przywozu skorupiaków z Bangladeszu należy przyjąć na poziomie Wspólnoty określone środki stosowane w stanach zagrożenia, aby zagwarantować skuteczną i jednolitą ochronę zdrowia ludzkiego we wszystkich państwach członkowskich.
- (7) Odpowiednio, państwa członkowskie powinny zezwalać na przywóz skorupiaków z Bangladeszu tylko wtedy, gdy istnieją dowody na to, że zostały one poddane badaniom analitycznym w miejscu pochodzenia w celu zweryfikowania, czy nie zawierają żadnych substancji niedozwolonych oraz czy poziom niektórych weterynaryjnych produktów leczniczych nie przekracza najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości określonych w prawodawstwie wspólnotowym.
- (8) Można jednak zezwolić na przywóz przesyłek, którym nie towarzyszą wyniki badań analitycznych w miejscu pochodzenia, pod warunkiem że państwo członkowskie dokonujące przywozu zapewni poddanie tych przesyłek odpowiednim kontrolom w momencie ich przywiezienia na granicę Wspólnoty.
- (9) Niniejsza decyzja powinna zostać poddana przeglądowi w świetle gwarancji udzielonych przez Bangladesz i na podstawie wyników badań analitycznych przeprowadzonych przez państwa członkowskie.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do przesyłek skorupiaków przywożonych z Bangladeszu i przeznaczonych do spożycia przez ludzi („produkty”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 202/2008 (Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 352).

Artykuł 2

Aby zagwarantować, że produkty nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzkiego, państwa członkowskie zezwalają na ich przywóz do Wspólnoty pod warunkiem, że towarzyszą im wyniki badań analitycznych przeprowadzonych w miejscu pochodzenia („badanie analityczne”).

Badania analityczne należy przeprowadzać w szczególności w celu wykrycia ewentualnej obecności chloramfenikolu, metaboliów nitrofuranów, tetracykliny, zieleni malachitowej oraz fioletu krystalicznego zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2377/90 ⁽¹⁾ i decyzją Komisji 2002/657/WE ⁽²⁾.

Artykuł 3

W drodze odstępstwa od art. 2 państwa członkowskie zezwalają na przywóz produktów, którym nie towarzyszą wyniki badań analitycznych, pod warunkiem że państwo członkowskie dokonujące przywozu zapewni poddanie każdej przesyłki odpowiednim kontrolom po jej przywiezieniu na granicę Wspólnoty w celu zagwarantowania, że nie stanowią one zagrożenia dla zdrowia ludzkiego.

Przesyłki te należy jednak zatrzymać na granicy Wspólnoty do czasu uzyskania wyników badań laboratoryjnych potwierdzających, że produkty nie zawierają substancji niedozwolonych na mocy prawodawstwa wspólnotowego, o których mowa w art. 2, oraz że najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości, określone w prawodawstwie wspólnotowym w odniesieniu do weterynaryjnych produktów leczniczych, o których mowa w wymienionym artykule, nie zostały przekroczone.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie bezzwłocznie informują Komisję o wykryciu przy pomocy badań analitycznych:

- a) obecności jakichkolwiek substancji niedozwolonych na mocy prawodawstwa wspólnotowego; lub
- b) pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych, które przekraczają najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości ustanowione na mocy prawodawstwa wspólnotowego.

Do przesyłania informacji tego typu państwa członkowskie wykorzystują system wczesnego ostrzegania w odniesieniu do żywności i pasz, ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 178/2002.

2. Państwa członkowskie co trzy miesiące przedkładają Komisji sprawozdanie zawierające wszystkie wyniki badań analitycznych.

Sprawozdania te powinny być przedkładane w miesiącu następującym po każdym kwartale (kwiecień, lipiec, październik i styczeń).

Artykuł 5

Wszystkimi kosztami ponoszonymi w związku ze stosowaniem niniejszej decyzji zostaje obciążony wysyłający, odbiorca lub odpowiednio ich przedstawiciele.

Artykuł 6

Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o działaniach podjętych w celu zapewnienia zgodności z niniejszą decyzją.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja zostanie poddana przeglądowi w świetle gwarancji udzielonych przez Bangladesz i na podstawie wyników badań analitycznych przeprowadzonych przez państwa członkowskie.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 542/2008 (Dz.U. L 157 z 17.6.2008, s. 43).

⁽²⁾ Dz.U. L 221 z 17.8.2002, s. 8. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/25/WE (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, s. 38).

DECYZJA KOMISJI**z dnia 29 lipca 2008 r.****zmieniająca decyzję 2006/805/WE w odniesieniu do niektórych regionów państw członkowskich, wymienionych w załączniku, oraz rozszerzająca zakres stosowania tej decyzji***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 3964)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2008/631/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na skutek wystąpienia w niektórych państwach członkowskich ognisk klasycznego pomoru świń przyjęto decyzję Komisji 2006/805/WE z dnia 24 listopada 2006 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich⁽³⁾. W decyzji tej ustanowiono określone środki zwalczania klasycznego pomoru świń w tych państwach członkowskich.
- (2) Decyzję 2006/805/WE stosuje się do dnia 31 lipca 2008 r. W świetle ogólnej sytuacji związanej z występowaniem klasycznego pomoru świń w określonych regionach Bułgarii, Niemiec, Francji, Węgier i Słowacji należy przedłużyć okres obowiązywania tej decyzji do dnia 31 lipca 2009 r.
- (3) Bułgaria przekazała Komisji informacje o bieżącym rozwoju sytuacji w zakresie klasycznego pomoru świń u dzikich świń oraz świń chowanych w gospodarstwach na jej terytorium. Według tych informacji sytuacja w zakresie choroby u dzikich świń w tym państwie uległa znacznej poprawie. Ponadto nie podejrzewa się już, że klasyczny pomór świń u świń chowa-

nych w gospodarstwach ma charakter endemiczny. Bułgaria powiadomiła również Komisję o podjęciu dodatkowych środków w celu wykluczenia obecności wirusowego zakażenia klasycznym pomorem świń u świń wysyłanych na ubój z gospodarstw komercyjnych. Wobec powyższego należy znieść zakaz wysyłania świeżego mięsa wieprzowego oraz przetworów i produktów z mięsa wieprzowego z Bułgarii do pozostałych państw członkowskich, ustanowiony w decyzji 2006/805/WE.

- (4) Jakkolwiek sytuacja w zakresie choroby u dzikich świń w Bułgarii uległa poprawie, w tym państwie członkowskim nadal istnieje ryzyko występowania ognisk klasycznego pomoru świń. Dlatego też zakaz wysyłki żywej trzody chlewnej do pozostałych państw członkowskich powinien pozostać w mocy w odniesieniu do całego terytorium Bułgarii. W związku z tym całe terytorium tego państwa członkowskiego należy włączyć do części II załącznika do decyzji 2006/805/WE.
- (5) Węgry i Słowacja również przekazały Komisji informacje o bieżącym rozwoju sytuacji w zakresie klasycznego pomoru świń u dzikich świń na terytorium tych państw członkowskich. W świetle dostępnych informacji epidemiologicznych obszary stosowania środków zwalczania klasycznego pomoru świń w tych państwach członkowskich należy rozszerzyć o określone części komitatów Heves i Borsod-Abaúj-Zemplén na Węgrzech oraz całe obszary powiatów Rimavská Sobota, Nové Zámky, Levice i Komárno na Słowacji. Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/805/WE.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2006/805/WE wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U L 395 z 30.12.1989, s. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 33).

⁽²⁾ Dz.U L 224 z 18.8.1990, s. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, s. 14).

⁽³⁾ Dz.U L 329 z 25.11.2006, s. 67. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2008/225/WE (Dz.U. L 73 z 15.3.2008, s. 32).

- 1) w art. 14 datę „31 lipca 2008 r.” zastępuje się datą „31 lipca 2009 r.”;
- 2) część II i III załącznika zastępuje się tekstem załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„CZĘŚĆ II

1. Bułgaria

Cale terytorium Bułgarii.

2. Węgry

Obszar komitatu Nógrád oraz obszar komitatu Pest położony na północ i na wschód od Dunaju, na południe od granicy ze Słowacją, na zachód od granicy z komitatem Nógrád i na północ od autostrady E71, obszar komitatu Heves położony na wschód od granicy z komitatem Nógrád, na południe i na zachód od granicy z komitatem Borsod-Abaúj-Zemplén i na północ od autostrady E71, oraz obszar komitatu Borsod-Abaúj-Zemplén położony na południe od granicy ze Słowacją, na wschód od granicy z komitatem Heves, na północ i na zachód od autostrady E71, na południe od drogi krajowej nr 37 (odcinek pomiędzy autostradą E71 a drogą krajową nr 26) i na zachód od drogi krajowej nr 26.

3. Słowacja

Obszary regionalnych urzędów ds. weterynaryjnych i żywnościowych (DVFA): Žiar nad Hronom (obejmujący powiaty Žiar nad Hronom, Žarnovica i Banská Štiavnica), Zvolen (obejmujący powiaty Zvolen, Krupina i Detva), Lučenec (obejmujący powiaty Lučenec i Poltár), Veľký Krtíš (obejmujący powiat Veľký Krtíš), Komárno (obejmujący powiat Komárno), Nové Zámky (obejmujący powiat Nové Zámky), Levice (obejmujący powiat Levice) oraz Rimavská Sobota (obejmujący powiat Rimavská Sobota).

CZĘŚĆ III”

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2008/632/WPZiB

z dnia 31 lipca 2008 r.

zmieniające wspólne stanowisko 2004/161/WPZiB odnawiające środki ograniczające w odniesieniu do Zimbabwe

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

We wspólnym stanowisku 2004/161/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB ⁽¹⁾ Rada odnowiła środki ograniczające w odniesieniu do Zimbabwe, chcąc w ten sposób skłonić osoby, przeciwko którym te środki są skierowane, do odrzucenia polityki prowadzącej do naruszania praw człowieka i wolności słowa i do utrudniania dobrych rządów.

1) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie podejmują środki, które są konieczne, aby uniemożliwić wjazd na ich terytorium lub przejazd przez nie członkom rządu Zimbabwe i osobom fizycznym, które są z nim związane, a także innym osobom fizycznym, których działania stanowią poważne naruszenie demokracji, praw człowieka i państwa prawa w Zimbabwe. Osoby, o których mowa w niniejszym ustępie, zostały wymienione w załączniku.”;

(2) W związku z aktami przemocy, które zostały zorganizowane i popełnione przez władze Zimbabwe podczas kampanii przed wyborami prezydenckimi w 2008 r., w wyniku czego głosowanie to stało się zaprzeczeniem ducha demokracji, Rada postanowiła dodać pewne osoby i podmioty do wykazu zamieszczonego w załączniku do wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB i w dniu 22 lipca 2008 r. przyjęła decyzję 2008/605/WPZiB.

2) w art. 4 ust. 3 dodaje się literę w brzmieniu:

„d) na mocy traktatu pojednawczego (traktat laterański) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.”;

(3) Należy również wzmocnić środki ograniczające, dotyczące zakazania wjazdu na terytorium państw członkowskich lub przejazdu przez nie osobom fizycznym wymienionym w załączniku do wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB,

3) w art. 4 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Państwa członkowskie mogą odstąpić od środków, o których mowa w ust. 1, jeśli podróż danej osoby jest uzasadniona pilnymi i absolutnie koniecznymi względami pomocy humanitarnej, lub w wyjątkowych okolicznościach, jeśli dana osoba podróżuje w celu uczestniczenia w posiedzeniach międzyrządowych, w tym w posiedzeniach zwołanych z inicjatywy Unii Europejskiej, w trakcie których prowadzony jest dialog polityczny, który ma bezpośrednie, natychmiastowe i istotne znaczenie dla promowania demokracji, praw człowieka i państwa prawa w Zimbabwe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 50 z 20.2.2004, s. 66. Wspólne stanowisko ostatnio zmienione decyzją 2008/605/WPZiB (Dz.U. L 194 z 23.7.2008, s. 34).

6. Państwo członkowskie, które chce przyznać odstępstwo określone w ust. 5, powiadamia o tym Radę na piśmie. Odstępstwo uznaje się za przyznane, o ile co najmniej jeden członek Rady nie wniesie sprzeciwu na piśmie w ciągu 48 godzin od otrzymania powiadomienia o propozycji przyznania odstępstwa. Jeśli co najmniej jeden członek Rady wyrazi sprzeciw, odstępstwo nie zostaje przyznane, z wyjątkiem przypadku, w którym państwo członkowskie pragnie przyznać odstępstwo uzasadnione pilnymi i absolutnie koniecznymi względami pomocy humanitarnej. W takim przypadku Rada może podjąć decyzję o przyznaniu proponowanego odstępstwa, stanowiąc większością kwalifikowaną.”;

4) w art. 4 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Gdy stosując ust. 3–6, państwo członkowskie zgadza się na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osób, o których mowa w załączniku, zgoda ta jest ściśle ograniczona do celu, w którym jest wydana, i do osób, których bezpośrednio dotyczy.”;

5) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zamraża się wszystkie fundusze i zasoby gospodarcze należące do poszczególnych członków rządu Zimbabwe

oraz do związanych z nimi wszystkich osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, lub należące do innych osób fizycznych lub prawnych, których działania stanowią poważne naruszenie demokracji, praw człowieka i państwa prawa w Zimbabwe. Te osoby i podmioty, o których mowa w niniejszym ustępie, są wymienione w wykazie zamieszczonym w załączniku.”.

Artykuł 2

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 lipca 2008 r.

W imieniu Rady
B. KOUCHNER
Przewodniczący

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Komisji 2007/371/WE z dnia 29 maja 2007 r. zmieniającej decyzje 84/247/EWG i 84/419/EWG w odniesieniu do ksiąg zarodowych dla ras z gatunku bydła

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 140 z dnia 1 czerwca 2007 r.)

Strona 50, motyw 9:

zamiast: „... rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła rogatego i dotyczącego etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 829/97 (1).”

powinno być: „... rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącego etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 829/97 (1).”

Strona 50, art. 2 ust. 3:

zamiast: „3. W przypadku gdy zwierzę wpisywane jest do głównej sekcji nowej księgi zwierząt zarodowych, a jest ono lub jedno z jego rodziców już zarejestrowane w innej istniejącej księdze zwierząt zarodowych, pod warunkiem, że zwierzę to lub jego rodzic zostali zidentyfikowani przy porodzie, należy zrobić odniesienie do nazwy istniejącej już księgi zwierząt zarodowych wraz z oryginalnym numerem wpisu do księgi.”

powinno być: „3. W przypadku gdy zwierzę wpisywane jest do głównej sekcji nowej księgi zwierząt zarodowych, a zwierzę to lub jedno z jego rodziców jest już wpisane do innej istniejącej księgi zwierząt zarodowych, należy zrobić odniesienie do nazwy istniejącej księgi zwierząt zarodowych, do której zwierzę lub jego rodzic zostali wpisani po raz pierwszy po urodzeniu, wraz z oryginalnym numerem wpisu do księgi.”

Strona 51, załącznik, lit. e):

zamiast: „e) system wykorzystywania danych dotyczących osiągnięć inwentarza;”

powinno być: „e) system wykorzystywania danych dotyczących oceny użytkowości;”

Strona 51, załącznik, lit. f):

zamiast: „f) podział ksiąg zwierząt zarodowych, w przypadku, w którym obowiązują różne warunki wprowadzania zwierząt do rejestru lub różne procedury klasyfikacji zwierząt wprowadzanych do rejestru.”

powinno być: „f) podział ksiąg zwierząt zarodowych, w przypadku, w którym obowiązują różne warunki wpisywania zwierząt lub różne procedury klasyfikacji zwierząt wpisanych do księgi.”

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 169/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. wyłączającego podobszary ICES 27 i 28.2 z niektórych ograniczeń nakładu połowowego oraz z obowiązków dotyczących zapisu danych za rok 2008, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1098/2007 ustanawiającym wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 51 z dnia 26 lutego 2008 r.)

Strona 3, art. 1:

zamiast: „Artykuł 8 ust. 1 lit. b), art. 3, 4 i 5 oraz art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1098/2007 nie mają zastosowania do podobszarów ICES 27 i 28.2”.

powinno być: „Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i ust. 3, 4 i 5 oraz art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1098/2007 nie mają zastosowania do podobszarów ICES 27 i 28.2”.
